

سهم «دریا» در یک اقتصاد

«عبور موقت» نهادهای در خدمت صادرات

ورود موقت کالای یکی
از روش‌های مهم در تجارت
بین‌المللی و مدیریت واردات است....

صفحه ۶

پروژه «بزنین» اکنان بالا» در اصفهان

شرکت با لایش نفت اصفهان، به‌عنوان
یکی از بزرگ‌ترین و پیچیده‌ترین
پالایشگاه‌های ایران....

صفحه ۴

مثلث سیاسی کنترل تورم

بلکه افق تصمیم‌گیری و سرمایه‌گذاری را
نیز کوتاه‌مدت و نامطمئن ساخته‌است.
بررسی‌ها....

صفحه ۲

چندوچون مالیات‌گذاری بر رمزارزها

نبرد آمریکای لاتین با وابستگی نفتی

فوتبال: عشق ممنوعه بانوان

صفحه ۷

سهم «دریا» در یک اقتصاد

کریم حسن پور - سهم اقتصاد دریا از تولید ناخالص داخلی کشور بسیار ناچیز است. با وجود بر خور داری ایران از حدود ۵۸۰۰ کیلومتر نوار ساحلی، سهم دریا از تولید ناخالص داخلی ایران حدود ۲ درصد بر آورده می‌شود.

محیط‌زیستی، حمل‌ونقل، ژئوپلیتیک و عوامل اجتماعی و انسانی را نیز در عدم تحقق سیاست‌های کلی اقتصاد دریا محور موثر می‌داند. ضعف عملکرد لجستیک در ایران، مانع دیگر رشد سهم اقتصاد دریا در تولید ناخالص داخلی است. بنابر اعلام بانک جهانی، رتبه شاخص عملکردهای لجستیک (LPI) ایران ۱۲۲ است. این شاخص حاکی از آن است ایران در کارایی گمرک‌ها، زیرساخت‌های حمل‌ونقل و لجستیک ضعیف است و چنین وضعیتی، امکان تبدیل شدن کشور به‌عنوان ترانزیت را کاهش می‌دهد. شاخص عملکرد لجستیک ایران در میان کشورهای حاشیه خلیج فارس، از همه ضعیف‌تر است و امارات با رتبه ۷، عمان با رتبه ۴۳ و قطر با رتبه ۲۴، فاصله معناداری نسبت به ایران دارند.

اهمیت حمل‌ونقل دریایی

مجموعه واقعی که در دهه‌های گذشته رخ داد و سیری که ایران در مسیر توسعه داشت، کشور را در مقایسه با رقبای منطقه‌ای عقب راند و از نقطه کانونی سرمایه‌گذاری‌های خارجی حذف کرد. ضعف ناوگان حمل‌ونقل یکی از مهم‌ترین این واقع است؛ ایران با وجود توسعه نسبتاً مطلوب زیرساخت‌های حمل‌ونقل و ویژه در بخش ریلی، در زمینه تامین ناوگان به ویژه پس از اعمال تحریم‌ها در شرایط بسیار نامناسبی به سر می‌رود. در بخش ریلی در حال حاضر تنها نیمی از لکوموتیوها در وضعیت عملیاتی قرار دارند و بهره‌وری چه در بخش بار و چه در بخش مسافر پایین است.

روند تامین واگن جدید نیز بسیار کند پیش می‌رود، چراکه بخش دولتی از تامین ناوگان ناتوان است و مشارکت بخش خصوصی نیز در اتمسفر فعلی صنعت حمل‌ونقل با توجه به عدم امکان بهره‌مندی از تسهیلات بانکی کلان و زمان‌بر بودن بازگشت سرمایه، چندان مورد توجه سرمایه‌گذاران نیست. از سوی دیگر توسعه خطوط ریلی نیز به صورت نامتوازن پیش رفته است. هنوز خط راه‌آهن [چابهار - کریدور شمال - جنوب] تکمیل نشده است، در حالی که با تکمیل آن امکان توسعه حمل‌ونقل کالا در بندر جنوب کشور افزایش خواهد یافت. سرمایه‌گذاری در اقتصاد دریایی، به دلایل متعدد از جمله اقدامات جزیره‌ای، ضعف زیرساخت‌های لجستیک، کمبود ناوگان حمل‌ونقل باری، کمبود منابع مالی دولتی با توجه به ناترازی بودجه، نرخ بالای بهره و مشکلات بانکی، با چالش‌های متعددی مواجه است. سرمایه‌گذاران معتقدند سیاست‌های مالی دولت به‌غیر از نیازهای عملیاتی صنعت دریایی هوشمندی دارد و بسیاری از پروژه‌های دریایی به دلیل نبود بودجه کافی یا تخصیص ناکارآمد منابع، نیمه‌کاره رها شده‌اند. فضا را برای رشد اقتصادی در بخش دریایی تنگ‌تر نیز خواهد کرد، سبب تجارت در اقتصاد دریامحور کوچک شده و با استمرار تحریم‌ها سهم تولید ناخالص داخلی نیز از این بخش کاهش خواهد یافت.

تهدید تحریم

سرمایه‌گذاران بین‌المللی نیز به دلیل تهدید آشکار تحریم، از سرمایه‌گذاری در ایران منصرف می‌شوند. پس از اعمال تحریم‌های جدید آمریکا و فعال شدن مکانیسم ماشه از سوی کشورهای اروپایی، آمریکایی‌ها به هند برای خروج از بندر چابهار اولتیماتوم دادند. هر چند گفته می‌شود هند به‌عنوان یکی از ذی‌نفعان حضور در پروژه توسعه چابهار، خود با ابزارهای دیپلماتیک، توانسته راهی برای ماندن در این بندر پیدا کند، اما این تنها اثر اسنپ‌بک نیست. به گفته مسعود پل‌مه، دبیر انجمن کشتیرانی ایران، اسنپ‌بک می‌تواند هزینه‌های تجارت دریایی کشور را تا حدود ۳۰ درصد افزایش دهد. تشدید سختگیری‌ها علیه ایران و اعمال فشار به دیگر کشورها برای توقف همکاری با ایران، فضا را برای رشد اقتصادی در بخش دریایی تنگ‌تر نیز خواهد کرد، سبب تجارت در اقتصاد دریامحور کوچک شده و با استمرار تحریم‌ها سهم تولید ناخالص داخلی نیز از این بخش کاهش خواهد یافت.

به گزارش «دنیای اقتصاد»، سنگاپور در دهه‌های اخیر تلاش کرد با یک رویکرد پویا و فناورانه بندر خود را به‌عنوان اصلی ترانزیت جهانی تبدیل و سهم دریا در تولید ناخالص داخلی این کشور را افزایش دهد. حمایت از استارت‌آپ‌های نوین و اکوسیستم نوآوری، توسعه ابزارهای هوشمند در فقدان قوانین و مقررات جامع، کمبود برنامه بلندمدت، نبود اختیار کافی برای نهادهای دریایی از جمله موانع اجرای سیاست‌های کلی توسعه دریامحور است. همچنین موانع متعدد دیگری در زمینه‌های فناوری، مالی،

می‌کند. این برنامه‌ها همچنین به افزایش ایمنی و کاهش انتشار آلاینده‌ها منجر خواهد شد. انجمن کشتیرانی سنگاپور در سال ۲۰۲۴ با شرکت‌های میکروسافت و آمازون وب سرویس برای ارتقای ابزارهای دیجیتال در بندر تفاهمنامه همکاری امضا کرد. ذیل این همکاری قرار است از ابزارهای رایانش ابری، هوش مصنوعی، تحلیل داده، رباتیک و امنیت سایبری در بندر استفاده شود. در راستای حمایت از این رویکرد نیز آژانس علم و فناوری سنگاپور مرکز دیجیتال‌سازی دریایی در این کشور را راه‌اندازی کرد. هدف از راه‌اندازی این آژانس توسعه راهکارهای دیجیتال پیشرفته برای کشتیرانی هوشمند است تا علاوه بر تقویت کارایی اکوسیستم دریایی سنگاپور، ایمنی آنها را نیز افزایش دهد.

دولت؛ همراه بخش خصوصی

قلمرو سنگاپور در اهداف توسعه دریایی، نشأت گرفته از نقش اکوسیستم قوی بخش دولتی، شامل سازمان‌های دولتی، موسسات تحقیقاتی و انجمن‌های مرتبط بوده است. در واقع در وجه دیگر برنامه توسعه دریامحور سنگاپور، دولت سنگاپور به صورت فعال از مراکز رشد، شتاب‌دهنده‌ها و سرمایه‌گذاران به‌عنوان ابزارهایی برای رشد استارت‌آپ‌های فناوری دریایی حمایت می‌کند و منابع لازم برای توسعه آنها در این صنعت را فراهم می‌کند. به این ترتیب آن گونه که پیش‌تر اشاره شد، توسعه حمل‌ونقل بندری در سنگاپور امری تصادفی نبود. این کشور در سال ۲۰۱۸ از یک نقشه جامع تحول صنعت حمل‌ونقل دریایی رونمایی کرد که هدف آن تقویت سنگاپور به‌عنوان یک قطب دریایی جهان بوده است. این نقشه جامع در همان قالب اولیه باقی نماند و در سال ۲۰۲۲ مجدداً ریزه رسانی شد.

ضعف سیاست‌های کلان در ایران

ایران با داشتن بیش از ۵۸۰۰ کیلومتر خط دریایی، بیش از ۱۲ برابر سنگاپور نوار ساحلی دارد. با این حال سهم دریا از تولید ناخالص داخلی در کشور ما حدود ۲ درصد برآورد می‌شود. این سهم ناچیز در حالی است که بندر کشور ما در مسیر کریدور بین‌المللی شمال - جنوب قرار دارند و سهم حمل‌ونقل دریایی در مبادلات تجاری خارجی کشور حدود ۹۰ درصد است. دلایل متعددی در ضعف ایران در استفاده از ظرفیت‌های دریایی مطرح است؛ دلایلی که به وضعیت زیرساخت‌ها و صنایع وابسته به دریا و اقتصاد دریا محدود نبوده و دامنه‌ای به وسعت تمام زیرساخت‌های لجستیک، حمل‌ونقل، سرمایه‌گذاری، سیاست‌گذاری و اجرا دارد. ضعف در سیاست‌های کلان، اقدامات جزیره‌ای و غفلت از اقتصاد دریا، بخشی از مهم‌ترین دلایل این موضوع است.

با وجود آنکه در برنامه هفتم توسعه، اقتصاد دریامحور برای نخستین بار جزء اهداف سیاست‌گذار قرار گرفته است، اما حکمرانی این اقتصاد به گفته کارشناسان، همچنان یکپارچه نیست و تعارضات مدیریتی بین دستگاه‌های ملی و منطقه‌ای برطرف نشده است. فریبرز محمدی، رئیس کمیته توسعه و آمایش سرزمین دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره این چالش معتقد است، عدم هماهنگی بین نهادهای و سازمان‌ها، فقدان قوانین و مقررات جامع، کمبود برنامه بلندمدت، نبود اختیار کافی برای نهادهای دریایی از جمله موانع اجرای سیاست‌های کلی توسعه دریامحور است.

وی همچنین موانع متعدد دیگری در زمینه‌های فناوری، مالی،

سنگاپور با وجود وسعت کم و طول ساحلی بسیار اندک، یکی از راهبردهای حمل‌ونقل دریایی در جهان است. بانک جهانی در سال ۲۰۲۳ این کشور را به عنوان برترین قطب لجستیک جهان معرفی کرد. اغلب شرکت‌های برتر لجستیک جهان، سنگاپور را به عنوان کانون فعالیت‌های خود انتخاب کرده‌اند و اکثر ۲۵ بازیگر برتر جهانی حوزه حمل‌ونقل و لجستیک در این کشور فعالیت می‌کنند.

خلاقیت در سرمایه‌گذاری

به گزارش «دنیای اقتصاد»، فرآیند تکامل سامانه بندری در سنگاپور حاکی از تلاش این کشور برای توسعه تجارت جهانی با محوریت باالغفل کردن ظرفیت‌های دریایی است. صنعت حمل‌ونقل دریایی هفت درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور را رقم می‌زند و ۱۷۰ هزار نفر در بخش‌های مختلف این صنعت از جمله کشتیرانی، لجستیک و عملیات بندری فعالیت می‌کنند. در حالی که در سال ۱۹۹۰، تنها ۵۲ میلیون TEU کانتینر در بندر سنگاپور جابه‌جا می‌شد، این میزان تا سال ۲۰۰۰ به ۱۷ میلیون TEU، تا سال ۲۰۱۰ به ۲۸۴ میلیون و تا سال ۲۰۲۰ به ۲۹۹ میلیون TEU رسید و در پایان سال ۲۰۲۴ رکورد ۴۱ میلیون TEU را شکست. خلاقیت در توسعه سرمایه‌گذاری در سنگاپور، اولین وجه برنامه‌ای است که برای پویایی تجارت دریایی این کشور پیاده شده است. زمانی که در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ با گسترش بحران اقتصادی جهانی، سهم تولید ناخالص داخلی بخش دریایی به یک درصد کاهش یافت، صنعت کشتیرانی با سرمایه‌گذاری و ورود کشتی‌های بزرگ‌تر به شرایط اقتصادی پیش آمده واکنش داد. با گذشت نزدیک دو دهه و تثبیت جایگاه تجاری بندر این کشور، حالا هدف سرمایه‌گذاری‌ها در این کشور متفاوت شده است. امروز سنگاپور در حال سرمایه‌گذاری روی توسعه فناوری‌های هوشمند در بندر، توسعه‌دهنده کشتی‌ها و توسعه دیجیتال صنعت حمل‌ونقل دریایی است.

توسعه پایدار بندر

به گزارش «دنیای اقتصاد»، توسعه پایدار، وجه دوم توسعه بندر برنامه تجارت دریایی در سنگاپور است که به طور جدی در سال‌های اخیر دنبال می‌شود. سنگاپور به‌عنوان بزرگ‌ترین مرکز سوخت‌گیری کشتی‌های جهان، تلاش مضاعفی برای کربن‌زدایی از حمل‌ونقل دریایی را در پیش گرفته است. سازمان بندر و دریاوردی سنگاپور برنامه‌ای دست اجرا دارد که تمام شناورهای فعال محلی را به برقی‌سازی ملزم کند و در حال تدارک جایگاه‌های شارژ برای کشتی‌های بزرگ است. همچنین اپراتورهای ترمینال بندری در سنگاپور باید تا سال ۲۰۳۰، حداقل ۶۰ درصد کل انتشار گازهای گلخانه‌ای حاصل از عملیات بندری را کاهش دهند و تا سال ۲۰۵۰، این عدد را به صفر برسانند.

هوشمندسازی

استفاده از ابزارهای دیجیتال و هوشمند، دیگر وجه کلیدی توسعه بندری در سنگاپور است. به گونه‌ای که سرعت ترخیص گمرک کالاها یک نمونه کم‌نظیر است. گمرک سنگاپور ۹۹ درصد از درخواست‌های مجوز الکترونیکی را ظرف ۱۰ دقیقه پردازش می‌کند. با این حال همچنان سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی برای توسعه فناوری‌های دریایی در سنگاپور در حال انجام است، از جمله توسعه ابزارهای هوش مصنوعی و «دوقلوهای دیجیتال» که برنامه مسیریابی کشتی‌ها را بهینه‌سازی

اصلاحات با پشتوانه مردمی

دکتر علیرضا سلطانی
تحلیلگر مسائل بین‌الملل

انتخابات میان‌دوره‌ای پارلمانی ۲۶ اکتبر ۲۰۲۵ نقطه عطفی برای دولت میلی محسوب شد. حزب او (آزادی به پیش) توانست با کسب نزدیک به ۴۱ درصد آرا در انتخابات مجلس نمایندگان، موقعیت خود را به نحو چشم‌گیری تقویت کند و تعداد نمایندگان را از ۳۷ نفر به ۸۰ نفر برساند. در سنای کشور نیز این حزب موفق به کسب دو برابر صندلی‌ها شد. آنچه این پیروزی را شگفت‌آور ساخته، شرایط دشوار اقتصادی است: تورم بالا، فشار هزینه عمومی، کاهش قدرت خرید و اعتراضات اجتماعی. باوجود آن، رای‌دهندگان آرژانتینی نه بر مبنای هیجان آنی، بلکه بر اساس اعتماد به جهت‌گیری اصلاحی به میلی رای دادند. این انتخاب نشان داد که مردم حاضرند فشار اقتصادی را تحمل کنند؛ اگر باور کنند که دولت، طرحی منظم و اصلاحی دارد. تحلیلگران نیز تأکید کرده‌اند که این پیروزی تا حد زیادی در صورتی ممکن بود که گزینه بازگشت به مدل‌های گذشته اقتصادی (مانند پرونیسم یا سیاست‌های رفاهی سنگین) شکست خورده‌اند و مردم به دنبال راه جدیدی برای خروج از چرخه بحران بوده‌اند.

در عین حال، بسیاری دیدند این انتخابات به منزله «فرانگود» عملکرد دولت میلی است؛ رای‌دهندگان به او فرصت دوباره دادند تا سیاست‌های اصلاحی را ادامه دهد؛ حتی اگر فشارها سخت باشد.

خواب میلی پس از به قدرت رسیدن در دسامبر ۲۰۲۳، با وضعیت اقتصادی بحرانی مواجه شد: تورم سالانه بالا (بیش از ۲۰۰ درصد)، کسری بودجه عمیق، ذخیره ارزی ناکافی و بدهی خارجی سنگین. او سیاست «شوگ درمانی» را به‌صورت هم‌زمان در چند محور اجرا کرد: کاهش شدید هزینه‌های دولتی، حذف یارانه‌های گسترده، آزادسازی نرخ ارز (دوقضایی کردن سیستم ارزی) و خصوصی‌سازی‌ها. در نخستین گام، نرخ ارزی رسمی را از ۴۰۰ به ۸۰۰ پیزو به ازای هر دلار افزایش داد که عملاً بسیاری از کنترل‌های ارزی را معکوس کرد و تفاوت بازار سیاه را کاهش داد.

بسیار اثر این اصلاحات، دولت موفق شد برای اولین بار در ۱۴ سال اخیر یک مازاد مالی به‌دست آورد و تورم را نیز به‌طور ماهانه به حدود ۲ درصد برساند. موفقیت‌ها اگرچه هنوز شکننده‌اند، اما نمایانگر تغییر جهت در سیاست اقتصادی کشور است. مهم است که درک کنیم این دستاوردها نه در ثبات کامل، بلکه در حدی قابل توجه نسبت به وضعیت قبلی ارزیابی می‌شوند. هم‌زمان با اصلاحات، نرخ بیکاری و فقر بالا ماندند و فشار بر طبقات ضعیف افزایش یافت که بخش عمده‌ای از نقد‌ها را متوجه دولت کرده است.

با این حال، میلی توانسته است نشان دهد که استراتژی اقتصادی و اصلاح ساختار می‌تواند در کوتاه‌مدت کنترل تورم و بهبود اعتماد بازار را ممکن کند؛ اگر چه اجرای آن هزینه‌های اجتماعی دارد.

از منظر سیاسی، انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۵ برای دولت میلی حیاتی بود. اگر حزب او شکست می‌خورد، امکان بازگشت سیاست‌های قدیمی بیشتر می‌شد و دستاوردهای اقتصادی اخیر (کاهش تورم، مازاد مالی) در معرض تهدید قرار می‌گرفت. صندلی‌های پارلمان در آرژانتین نقش مهمی در تصویب بودجه، اصلاحات مالیاتی و قوانین اقتصادی دارند. بدون اکثریت در مجلس یا سناتو، دولت میلی مجبور بود با منابع‌های جدی قانون‌گذاری مواجه شود که اصلاحات را کند یا ناکام می‌ساخت.

از این منظر، پیروزی او به منزله تأیید اجتماعی بر جهت‌گیری اقتصادی‌اش است و «همجوش سیاسی» لازم برای ادامه اقدامات سخت اقتصادی را به وی داده است. آنچه منحصر به آرژانتین نیست، اما بسیار مهم است آن است که اصلاحات عمیق تنها در صورتی ماندگار می‌شوند که دولت‌مندان بتوانند اکثریت قانون‌گذاری یا ائتلاف‌های همسوس با خود را تثبیت کنند. انتخابات اخیر این امکان را برای میلی تثبیت کرد و دست دولت او را برای پیشبرد برنامه‌های اصلاحی بازتر کرد. بدون این پیروزی، فشارهای سیاسی مخالف، بازگشت پوپولیسم یا فشارهای انتخاباتی ممکن نبود بسیاری از اصلاحات را معکوس کند و اعتماد سرمایه‌گذاران را خدشه‌دار سازد. مهم‌ترین پیام انتخابات، آن بود که مردم آرژانتین -با وجود فشار اقتصادی قابل ملاحظه- از سیاست‌های میلی حمایت کردند. این نکته تا حد زیادی نادر در منطقه آمریکای لاتین است؛ در بسیاری از کشورها، رای‌دهندگان تحت تأثیر بحران کوتاه‌مدت، سیاست‌های پوپولیستی را ترجیح می‌دهند و به اصلاحات سخت اعتماد نمی‌کنند. اما در آرژانتین، رای‌دهندگان نشان داده‌اند که عقلا به بلندمدت بر هیجانات مقطعی چیره شده است.

این انتخاب نشان داد که مردم توانستند فراتر از شعارها و احساسات عطفی، به‌سوی انتقالی راهبردی و آینده‌نگر قدم بردارند. به این ترتیب، آرژانتین در این مقطع توانسته است «اعتماد اجتماعی به دولت اصلاح‌گر» را نیز به‌دست آورد. این اعتماد متقابل (دولت به مردم و مردم به دولت) می‌تواند نقطه عطفی در تثبیت مسیر توسعه اقتصادی باشد.

تجربه آرژانتین زیر حکمرانی میلی یکی درس مهم برای کشورهای در حال توسعه به همراه دارد: اصلاحات اقتصادی جدی نمی‌تواند به موفقیت برسد، مگر آنکه هم دولت و هم جامعه با هم افزایی و اعتماد متقابل وارد فرآیند شوند. در بسیاری از کشورها، دولت‌های توسعه‌گرا اما اقتدارگرا دست به اصلاحات می‌زنند، بدون آنکه مردم را همراه کنند و در نهایت تغییرات پس از مدتی بازگشت‌پذیر می‌شوند. این میان، علامت موفقیت یک مسیر اصلاحی آن است که «پایش اجتماعی» داشته باشد؛ یعنی مردم آن را درک کنند

چند و چون مالیات‌گذاری بر رمزارزها

فر حناز نعمتی – ارزهای دیجیتال، به‌ویژه رمزارزها، به تدریج به یکی از بخش‌های مهم بازارهای مالی ایالات متحده و جهان تبدیل شده‌اند. ده سال پیش، ارزش کل بازار رمزارزها حدود ۵میلیارد دلار بود؛ اما امروز این رقم به حدود ۳۰۹ تریلیون دلار رسیده است.

با وجود آنکه تنها حدود یک‌هفتم از شهروندان آمریکایی مالک رمزارز هستند، رشد قابل‌توجه ارزش این صنعت، نیاز به چارچوب مالیاتی و نظارتی مشخص را افزایش داده است. در این متن «مرکز سیاستگذاری دو حزبی» به برخی پرسش‌های کلیدی که فعالان اقتصادی، سرمایه‌گذاران و سیاستگذاران درباره نحوه مالیات‌گذاری رمزارزها مطرح می‌کنند، می‌پردازد. در این گزارش، تمرکز اصلی بر رمزارزهای غیر پایدار مانند بیت‌کوین و اتریوم است، نه استیبل کوین‌ها یا توکن‌های غیرمثلی (NFT).

رمزارز چیست و چرا اهمیت دارد؟

مؤسسه ملی استاندارد و فناوری آمریکا، رمزارزها را نوعی پول الکترونیکی محافظت‌شده به‌وسیله سازوکارهای رمزنگاری، بدون نیاز به یک نهاد مرکزی تعریف می‌کند. بیت‌کوین نخستین رمزارز بود و همچنان سهم غالب بازار را در اختیار دارد. بنیان آن در مقاله‌ای که در سال ۲۰۰۸ با نام مستعار ساتوشی ناکاموتو منتشر شد، گذاشته شد. هدف ناکاموتو ایجاد سیستمی بود که بتواند حجم روزافزون تراکنش‌های اینترنتی را بدون نیاز به بانکها و واسطه‌های مالی مدیریت کند.

در ظاهر، رمزارزها سه کارکرد کلاسیک پول را دارند: واحد سنجش ارزش، وسیله مبادله، ابزار ذخیره ارزش. اما برخلاف پول‌های رایج، رمزارزها نوسان قیمتی شدیدی دارند و اغلب شبیه دارایی‌های سرمایه‌گذاری رقتار می‌کنند، نه ابزار مبادله‌ی پایدار. در حال حاضر، ارزش کل بازار رمزارزها تقریباً ۴ تریلیون

۲۰ روز آرامش دلار

بازار سهام در یکسال گذشته، میدان آزمون واقعی برای مدیران صندوق‌های سرمایه‌گذاری

بود؛ جایی که تفاوت میان بازدهی و بازدهی تعدیل شده بر ریسک را اهمیت خاصی برخوردار شد. نگاهی به جدول مقایسه صندوق‌های سه‌ماهه بر اساس نسبت‌ترین به عنوان شاخصی برای سنجش همزمان بازده و ریسک نشان می‌دهد تنها تعداد معدودی از مدیران توانستند با مهار ریسک سیستماتیک و انتخاب‌های دقیق، بازدهی قابل‌توجهی نسبت به ریسک سیستماتیک خلق کنند. صدرنشینی صندوق‌هایی مانند «خبرگان» یا ترین نزدیک به دو، نشان از مدیریت سنجیده‌ی دارد که در دل نوسانات بازار نیز توانسته سودی پایدار بسازد. در مقابل، صندوق‌هایی که با پذیرش ریسک بالا بدنبال سودهای سریع رفت‌اند، اکنون با نسبت‌های منفی در پایین جدول جا مانده‌اند. در رقابت صندوق‌های سه‌ماهه، ETFهایی برده خواهند بود که در ازای ریسک کمتر بازدهی بهتری را به نمایش بگذارند.

بازدهی در میان ریسک‌ها

در میان شاخص‌های سنجش عملکرد صندوق‌های سرمایه‌گذاری سه‌ماهه، نسبت «ترین» به عنوان یکی از دقیق‌ترین ابزارهای ارزیابی بازده تعدیل‌شده بر مبنای ریسک شناخته می‌شود؛ معیاری که توانایی مدیران صندوق را در خلق بازدهی مزاد نسبت به بازار، به ازای میزان ریسک سیستماتیک پذیرفته‌شده، به تصویر می‌کشد.

در شرایطی که بازار سرمایه طی یکسال اخیر با نوسانات گسترده و تغییرات بی‌دربی در شاخص کل مواجه بوده است، بررسی نسبت ترین میان صندوق‌های سه‌ماهه می‌تواند تصویری واقعی‌تر از کیفیت مدیریت، کنترل ریسک و توانایی تصمیم‌سازی آنها ارائه کند. بر اساس داده‌های موجود، فاصله میان صندوق‌های مختلف از نظر این نسبت قابل‌توجه است؛ به‌طوری که دامنه تغییرات ترین در حدود منفی ۰۴۲ تا حدود مثبت ۱۰۹۷ متغیر بوده است. این گستره، نشانه‌ای از تفاوت بنیادین در نحوه مدیریت ریسک و بهره‌گیری از فرصت‌های بازار در میان مدیران صندوق‌ها است.

بهترین صندوق‌ها

در فهرست صندوق‌های سه‌ماهه که سابقه فعالیت بیش از یک سال را دارند، صندوق «خبرگان» با

در مورد رمزارزهای قابل معامله در بازارهای شناخته‌شده نیز برخی محاسبات مشابه است؛ برای مثال اگر سرمایه‌گذاری یک بیت‌کوین را در سال ۲۰۲۱ به قیمت ۶۰ هزار دلار خریداری کرده و امروز به ۱۱۰ هزار دلار بفروشد، سود سرمایه‌ی او ۵۰ هزار دلار خواهد بود.اما تمام موارد این‌قدر ساده نیست. یکی از حوزه‌های پیچیده، استخراج رمزارز (Mining) است؛ فرآیندی که طی آن واحدهای جدید رمزارز از طریق محاسبات رایانه‌ای برای تایید تراکنش‌ها ایجاد می‌شوند. سازمان مالیات آمریکا (IRS) اعلام کرده است‌که ارزش بازاری رمزارز استخراج‌شده در روز دریافت، به‌عنوان درآمد مشمول مالیات شناسایی می‌شود.

این شیوه اما با نحوه‌ی برخورد مالیاتی سایر روش‌های کسب رمزارز مانند استیکینگ، که طی آن دارندگان رمزارز بخشی از دارایی خود را به‌عنوان وثیقه برای مشارکت در تایید تراکنش‌ها قفل می‌کنند تفاوت دارد. کنگره ممکن است این قوانین را در آینده بازنگری کند.مسئال پیچیده دیگری نیز وجود دارد، از جمله تعیین مبنای رمزارزی که در چند پلتفرم مختلف معامله شده است و همچنین چگونگی هماهنگی میان صرافی‌ها و متولیان دارایی‌ها برای ارائه اطلاعات لازم به مؤدیان.

رمزارز کجا مشمول مالیات می‌شود و کجا گزارش می‌شود؟

برای افرادی که در داخل آمریکا سکونت دارند و تنها در داخل کشور معامله می‌کنند، موضوع مالیات‌گیری نسبتاً روشن است. اما زمانی که پای معاملات فراملی به میان می‌آید، مثلاً فردی آمریکایی که در خارج از کشور معامله می‌کند یا شخص خارجی که در خاک آمریکا معامله رمزارزی دارد،تشخیص زمان و محل تعلق مالیات پیچیده‌تر می‌شود. این موضوع به‌ویژه زمانی اهمیت می‌یابد که برخی افراد یا شرکتها تلاش کنند معامله‌های خود را به خارج منتقل کنند تا از پرداخت مالیات فرار کنند.در این زمینه، دهها کشور از طریق سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) در حال طراحی چارچوبی جهانی با عنوان (Crypto-Asset Reporting Framework) هستند که هدف آن اشتراک اطلاعات میان کشورها و جلوگیری از فرار مالیاتی است.

در سال ۲۰۲۵، دولت ترامپ پیشنهاد کرد که وزارت خزانه‌داری و IRS مقررات لازم برای اجرای این چارچوب در آمریکا را بررسی کنند.در سطح داخلی نیز نحوه گزارش دهی رمزارز موضوع بحث جدی قانون‌گذاران است. قانون زیرساخت ۲۰۲۱ صرافی‌ها، کیف‌پول‌ها و ارائه‌دهندگان خدمات دارایی دیجیتال را موظف کرد از سال ۲۰۲۵ تراکنش‌های کاربران را برای IRS گزارش کنند. دولت ترامپ پیشنهاد داد این الزام به صرافی‌های متمرکز که عملکردی مشابه پلتفرم‌های معاملاتی دارند اما مشمول قانون نیستند نیز تسری یابد.

با این حال، برخی الزامات نظیر گزارش دهی کاغذی همچنان نیازمند بازنگری هستند.

چه زمانی رمزارز مشمول مالیات می‌شود؟

یکی از مسائل حل‌شده برای کنگره، زمان شناسایی درآمد ناشی از رمزارز است. این موضوع به‌ویژه در مورد استیکینگ مورد اختلاف است: آیا رمزارز به‌دست‌آمده از استیکینگ باید در دریافت مشمول مالیات شود یا در زمان فروش؟ این کمیته مشترک مالیات و دولت‌های اخیر هر دو این اختلاف‌نظر را مطرح کرده‌اند. موضوع مهم دیگر، قانون فروش صوری (Wash Sale) است‌که در بازار سهام وجود دارد و جلوی این رفتار را می‌گیرد که فرد سهام را با ضرر بفروشد و بلافاصله دوباره آن را بخرد تا آن ضرر را به‌عنوان کسر مالیاتی ثبت کند. دولت‌های ترامپ و بایدن هر دو پیشنهاد داده‌اند که این قانون به بازار رمزارز نیز تعمیم داده شود. برآوردها نشان می‌دهد این کار می‌تواند طی ده سال آینده ۲۶میلیارد دلار درآمد مالیاتی ایجاد کند.

چگونه رمزارز باید طبقه‌بندی و مالیات‌گذاری شود؟

بر اساس تغییر IRS در سال ۲۰۱۴، رمزارز در حکم دارایی است، نه پول. این قاعده همچنان برقرار است، اما کنگره می‌تواند آن را تغییر دهد. اگر رمزارز دارایی تلقی شود، پرسش بعدی این است که آیا باید همچون اوراق بهادار مشمول مقررات SEC باشد یا همچون کالا تحت نظارت CFTC. این اختلاف هنوز حل نشده است. دولت ترامپ پیشنهاد کرده بود که رمزارزها به‌عنوان یک طبقه‌ی مستقل دارایی تعریف شوند و ترکیبی از قواعد حاکم بر اوراق بهادار و کالاها برای آنها در نظر گرفته شود.

چرا اصلا رمزارز باید مشمول مالیات باشد؟

برخی فعالان از معافیت مالیاتی برای سودهای بسیار کوچک خصوصاً در مورد استیبل‌کوین‌ها حمایت می‌کنند، زیرا این نوع رمزارزها خیلی به دلار متصل هستند و بیشتر نقش ابزار پرداخت دارند تا ابزار سرمایه‌گذاری.اما رمزارزهایی مانند بیت‌کوین اکنون چیزی فراتر از جایگزین پول ملی هستند.

آنها به بخشی گسترده، چندلایه و رو به رشد از اقتصاد جهانی تبدیل شده‌اند. برای همین مصرف‌کنندگان، سرمایه‌گذاران، کسبوسو کارها، و شرکتهای فعال در صنعت رمزارز همگی نیازمند قواعد روشن، پایدار و قابل اجرا هستند؛ اینکه کدام تراکنش‌ها مشمول مالیات‌اند، چه زمانی مشمول مالیات می‌شوند، کجا مالیات پرداخت می‌شود و اطلاعات باید چگونه گزارش شود. چنین شفافیتی هم به رشد سالم صنعت کمک می‌کند و هم اطمینان می‌دهد که دولت و سازمان مالیات درآمدهای واقعی را ردیابی و فرار مالیاتی را کاهش می‌دهند.

در سه هفته اخیر، بازار ارز و طلا با وجود اخبار متعدد از حراج و پیش‌فروش سسکه، روندی آرام و پائین را تجربه کرده است. دلار آزاد در محدوده ۱۰۵ تا ۱۱۰ هزار تومان نوسان داشت و در معاملات اخیر با افت جزئی به ۱۰۸ هزار تومان رسید. کاهش هم‌زمان قیمت سسکه و طلای ۱۸ عیار نیز نشان می‌دهد سیاست‌های جدید بانک مرکزی در زمینه عرضه و حراج طلا، به‌ویژه دو حراج آبان‌ماه و برنامه پیش‌فروش سسکه، توانسته فضای انتظارات بازار را تا حدی کنترل و ثبات نسبی ایجاد کند. در هفته‌های اخیر، بازار ارز و طلا در مسیر کم نوسان و نسبتاً پائینی حرکت کرده است. دلار آزاد که در سه هفته گذشته در بازه ۱۰۵ تا ۱۱۰ هزار تومان نوسان داشت، در معاملات روز گذشته با افت ۵۴۰ تومانی از ۱۰۸ هزار و ۵۴۰ تومان به ۱۰۸ هزار تومان رسید. این کاهش در شرایطی رخ داد که بازار پس از دوره‌ای از نوسانات مقطعی، وارد فاز آرام‌تری شده و انتظار معامله‌گران نسبت به جهت‌گیری بعدی نرخ ارز تا حد زیادی محتاطانه و تثبیت‌شده است. در همین حال، سکه امامی نیز با کاهش ۶۲۵ هزار تومانی از ۱۱۱ میلیون و ۸۰۵ هزار تومان به ۱۱۱میلیون و ۱۸۰ هزار تومان رسید.

رقابت صندوق‌ها در توفان ریسک‌ها

نسبت‌ترین ۱۰۹۷ قرار دارد. این صندوق طی یکسال گذشته توانسته با بازدهی ۹۶درصدی و ضریب بتای ۰۰۳۱، بهترین بازدهی تعدیل‌شده بر مبنای ریسک را در میان صندوق‌های مورد بررسی ثبت کند. این عملکرد نشان می‌دهد مدیران صندوق خبرگان توانسته‌اند با پذیرش ریسک سیستماتیک نسبتاً پایین، بازدهی چشمگیری ایجاد کنند. این ترکیب برای تحلیلگران نشانه‌ای از کیفیت بالای انتخاب سهام و استراتژی سرمایه‌گذاری محافظه‌کارانه اما هوشمندانه است؛ چراکه در شرایط نوسانی بازار، توانایی کسب بازدهی بالا با بنای پایین، معمولاً حاصل انتخاب دقیق صنایع با روند کلی شاخص یا مدیریت فعال‌تر پرتفوی است.

در دهه‌های بعدی، صندوق‌هایی مانند «صدف» و «ترو» قرار دارند که به‌ترتیب بازدهی‌های ۹۳ و ۸۴درصدی داشته و بتاهای متوسط رو به پایین را ثبت کرده‌اند.نسبت‌ترین این صندوق‌ها بین ۰۵ تا یک متغیر است؛ سطحی که نشان می‌دهد بازدهی‌های بالای آنان به شکلی معقول با میزان ریسک پذیرفته‌شده هم‌خوانی دارد. این صندوق‌ها نمونه‌هایی از عملکرد متعادل هستند که نه به دنبال ریسک بالا برای کسب سود کوتاهمدت رفت‌اند و نه در اثر محافظه‌کاری افراطی، از فرصت‌های رشد بازار جا مانده‌اند. در مقابل، صندوق‌هایی که بتای بالا دارند اما نتوانسته‌اند بازده مزاد کافی ایجاد کنند، نسبت‌ترین پایین‌ترین به‌دست آورده‌اند؛ نشانه‌ای از ناکارآمدی در جبران ریسک از طریق انتخاب بهینه دارایی‌ها.

نسبت‌ترین قرار گرفته‌اند. این خوشه میانی بیانگر بخش اصلی صندوق‌های سه‌ماهه است که عموماً بازدهی سالانه بین ۵۰ تا ۶۵درصد و بتاهای متوسط بین ۰۶ تا ۰۸ دارند. در این گروه، صندوق‌هایی نظیر «رخش»، «تکیا»، «ترمه» و «کرایس» دیده می‌شوند که هر یک با مدیریت نسبتاً پایدار و فاصله میان صندوق‌های مختلف از نظر این نسبت قابل‌توجه است؛ به‌طوری که دامنه تغییرات ترین در حدود منفی ۰۴۲ تا حدود مثبت ۱۰۹۷ متغیر بوده است. این گستره، نشانه‌ای از تفاوت بنیادین در نحوه مدیریت ریسک و بهره‌گیری از فرصت‌های بازار در میان مدیران صندوق‌ها است.

نکته جالب در بررسی این جدول، آن است که برخی صندوق‌ها با بنای پایین‌تر از میانگین بازار (در محدوده ۰۴ تا ۰۶) توانست‌اند نسبت‌ترین بهتری نسبت به صندوق‌های پرریسک‌تر کسب کنند. این موضوع بیانگر آن است که در سال اخیر، بازده مزاد بازار بیشتر به نفع استراتژی‌های محافظه‌کارانه رقم

سقف‌شکنی نیمه‌تمام بورس

بازارهای موزای نیز چند هفته‌ای می‌شود که درگیر رکود و درجا زدن هستند. از این رو سناریوی فشار عرضه و شناسایی سود در کوتاهمدت می‌تواند محتمل جلوه دهد.

بسیاری از تحلیلگران معتقدند، اشباع صعود قیمت‌ها در بازارهای ارز و طلا می‌تواند سرمایه‌گذاران را به مرور به سمت بازار سهام سوق دهد. افزون بر آن از منظر بنیادی، همچنان نشانه‌های حمایتی قدرتمندی در بازار سهام مشاهده می‌شود. نسبت قیمت به سود (D/E) بازار در سطح حدود ۵.۵عواحد قرار دارد که حاکی از ارزندگی نسبی سهام و جذابیت آن در مقایسه با بازارهای موزای است. در کنار این موضوع، ارزش دلاری بازار سهام ایران در حال حاضر حدود ۱۰۰میلیارد دلار برآورد می‌شوده؛ سطحی که با توجه به اندازه اقتصاد ملی و ظرفیت تولیدی شرکتهای بورسی، فاصله معناداری با ارزش‌های بالقوه بازار دارد. از همین رو، بسیاری از تحلیلگران این متغیر را به‌عنوان یکی از پایه‌های اصلی پتانسیل رشد آتی بورس ارزیابی می‌کنند. همان‌طور که مشاهده کردیم در هفته گذشته برخی اخبار مثبت نیز نقشی تعیین‌کننده در جهش بورس ایفا کردند. واکنش سریع بورس به اخبار مثبت، حاکی از آن است که بازار سهم بدون مزاحمت می‌تواند به سمت سطوح بالاتر حرکت کند. انتشار اخباری مرتبط با اصلاح فرمول نرخ خوراک پتروشیمی‌ها و کاهش فاصله نرخ دلار توافقی و آزاد، چشم‌انداز مثبت را برای شرکتهای

بورس و بانک

در اقتصاد

شنبه ۰۲ اسفند ۱۴۰۴ | شماره ۸۶۶ | www.marzeghtesad.ir

♥ لزوم بازنگری در ساختار تصمیم‌گیری صندوق‌ها

ساختار رأی‌دهی برای تغییرات در بازار سرمایه ایران متفاوت از سایر کشورها است. به طوری که در ایران در صورتی که ۵۰+۱ درصد دارندگان واحدهای ممتاز در جلسه حضور داشته باشند و همین تعداد رأی مثبت دهند، حتی تصمیم‌های مهم در جلسات پذیرفته خواهند شد. این حد نصاب نسبت به سایر کشورها مانند انگلیس، لوکزامبورگ، ایرلند و اوبوسی متفاوت است؛ در این کشورها ساختارهایی وجود دارد که حداقل دو سوم رأی مثبت بدهند تا تصمیم تصویب شود؛ به عبارت دیگر، میزان افراد حاضر و افراد موافق تصمیم با رأی مثبت نسبت به ایران بیشتر است.

این موضوع یک اختلاف در ساختار سیاست تصمیم‌گیری میان ایران و سایر کشورها را نشان می‌دهد. بنابراین، از همین جهت در گفت‌وگو با احسان محبی، کارشناس بازار سرمایه و مدیر دارایی، به پیامدهای تسلاوم وضعیت فعلی در صورت عدم اصلاح، لزوم تغییر آن، مقایسه ایران با سایر کشورها و ارائه پیشنهادهای مبتنی بر الگو بر اساس تجارب سایر کشورها و استانداردهای جهانی پرداخته شد. محبی به لزوم بازنگری در نقش دارندگان واحدهای ممتاز و حد نصاب تصویب تغییرات اساسی در صندوق‌های سرمایه‌گذاری پرداخت و گفت: صندوق‌های سرمایه‌گذاری در ایران طی سال‌های اخیر متعادل یکی از ابزارهای مهم جذب سرمایه‌های خرد و توسعه بازار سرمایه، جایگاه قابل‌توجهی پیدا کرده‌اند. با این حال، یکی از موضوعات کلیدی در ساختار حقوقی و مدیریتی این نهادها، سازوکار تصمیم‌گیری در خصوص تغییرات اساسی در اساسنامه و امیدنامه صندوق‌ها است؛ موضوعی که مستقیماً با حقوق دارندگان واحدها و توازن منافع بین مدیریت و سرمایه‌گذاران ارتباط دارد.

وی افزود: در ایران، طبق اساسنامه‌های معمول صندوق‌ها، حد نصاب رسمیت جلسه برای بررسی تغییرات اساسی، حضور حداقل ۵۰درصد به علاوه یک از دارندگان واحدهای ممتاز است و خود تغییرات اساسی با اکثریت ساده آرای حاضر در جلسه تصویب می‌شوند. این بدان معناست که حتی تغییراتی با آثار بلندمدت بر سیاست‌های سرمایه‌گذاری، کارمزدها، یا ساختار مدیریتی، می‌تواند با حمایت اکثریت نسبی تصویب شود.

کارشناس بازار سرمایه به ارزیابی و تفاوت‌های میان ایران با سایر کشورها و استانداردهای جهانی پرداخت و گفت: این وضعیت با تجارب بین‌المللی و اصول حاکمیت شرکتی فاصله دارد. در بسیاری از کشورها، از جمله انگلستان، ایرلند، لوکزامبورگ و منطقه ADGM اوبوسی، تغییرات بنیادی صندوق‌ها تنها از طریق «Special Resolution قابل تصویب است؛ به‌بهراتی تصویب آن نیازمند حداقل دو سوم تا ۷۵ درصد آرای حاضران در جلسه است. هدف از این سخت‌گیری، حفاظت از منافع تمامی سرمایه‌گذاران و جلوگیری از تصمیمات شتابزده یا مبتنی بر منافع کوتاهمدت مدیران است.

محبی اضافه کرد: در مقابل، Ordinary Resolution در تصمیماتی اطلاق می‌شود که با اکثریت ساده (بیش از ۵۰ درصد آرای حاضران) تصویب می‌شوند، مانند انتخاب مدیر یا تصویب گزارش‌های سالانه. تمایز میان این دو نوع رأی‌گیری، سنگ‌بنای حاکمیت شرکتی شفاف در نهادهای مالی بین‌المللی محسوب می‌شود. به‌کارگیری الگوی «Special Resolution» برای تغییرات بنیادین، نشان‌دهنده اهمیت تصمیم و ضرورت اجماع گستردهر سرمایه‌گذاران است.

این کارشناس بازار سرمایه به وضعیت و ساختار این سیستم در ایران پرداخت و گفت: در مقایسه با چارچوب داخلی، مسله ۸۳ قانون تجارت ایران نیز صراحت دارد که «تغییر اساسنامه شرکتهای سه‌ماهه فقط در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده است و برای دو سوم آرای حاضران معتبر است». از آنجا که صندوق‌های سرمایه‌گذاری از حیث ساختار تصمیم‌گیری شباهت ماهوی زیادی با شرکتهای سه‌ماهه دارند، منطقی است که قواعد مشابهی در خصوص رأی‌نیز اعمال شود.

او با اشاره به امیدنامه صندوق‌های سرمایه‌گذاری در ایران گفت: از سوی دیگر، امیدنامه به‌عنوان سندی که جزئیات مهمی چون سیستم سرمایه‌گذاری، کارمزدها، محدودیت‌های معاملاتی و شرایط صدور و ابطال را مشخص می‌کند، عملاً مکمل اساسنامه محسوب می‌شود. با وجود این، در ایران تغییر امیدنامه نیز با همان حد نصاب ساده (۵۰ درصد به‌علاوه یک از دارندگان واحدهای ممتاز و اکثریت آرای حاضر در جلسه) تصویب می‌شود. در حالی که در اغلب نظام‌های بین‌المللی، تغییرات مهم امیدنامه نیز ذیل «تغییرات اساسی» طبقه‌بندی و با «Special Resolution» تصویب می‌شود.

محبی برای اصلاح وضعیت فعلی به نهاد ناظر پنج پیشنهاد داد و گفت: به همین اساس، پیشنهاد می‌شود سازمان بورس و اوراق بهادار در بازنگری نمونه اساسنامه و امیدنامه صندوق‌ها، بند شفاف و الزام‌آوری درباره حد نصاب رأی برای تغییرات اساسی امیدنامه اضافه کند. به طور مشخص این سازمان می‌تواند تصویب تغییرات اساسی و تغییرات مهم امیدنامه با رأی حداقل دو سوم یا ۷۵ درصد آرای حاضران در جلسه مجمع صندوق، نه صرفاً اکثریت ساده دارندگان ممتاز را الزام کند. پیشنهاد دوم این است که برای «تغییرات اساسی» پیشنهاد نوع صندوق، سیاست سرمایه‌گذاری، ساختار مدیریتی یا ترکیب ریسک یک تعریف دقیق ارائه دهد. وی در ادامه اضافه کرد: همچنین تعیین حد نصاب جلسه برای رسمیت رأی‌گیری، مثلاً حضور حداقل ۵۰ درصد از دارندگان حق رأی یا دارندگان واحدهای ممتاز از اهمیت برخوردار است.

▼ موانع ارزی از مسیر تولید خودرو برداشته شود

محمد رستمی، نماینده نیشابور و فیروزه و سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی، با حضور در ایران خودروی خراسان از خطوط تولید این مجموعه بازدید کرد و در نشست با شایبه مدیرعامل شرکت و جمعی از مدیران در جریان روند تولید، چالش‌ها و برنامه‌های توسعه‌ای این واحد صنعتی قرار گرفت.

به گزارش روابط عمومی ایران خودروی خراسان؛ در این بازدید، ششانی ضمن ارائه گزارشی از ظرفیت‌ها و دستاوردهای ایران خودروی خراسان، گفت: این شرکت به عنوان یکی از مهم‌ترین پایگاه‌های تولید خودروی شرق کشور، با تکیه بر نیروی انسانی متخصص و بومی‌سازی بخش قابل‌توجهی از قطعات، نقش موثری در تحقق تولید پایدار و اشتغال ایفا می‌کند.

محمد رستمی، سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن مجلس شوروای اسلامی نیز با اشاره به ضرورت بازنگری در سیاست‌های قیمت‌گذاری خودرو، اظهار کرد: قیمت دستوری نه به نفع مردم است و نه به نفع صنعت خودروسازی، چرا که از یک سو تولیدکنندگان امکان حرکت در مسیر توسعه، نوآوری و ارتقای کیفیت را از دست می‌دهند و از سوی دیگر مردم نمی‌توانند از خودروهای با کیفیت‌تر و به روزتر بهره‌مند شوند. وی افزود: در کمیسیون صنایع تلاش می‌کنیم با برگزاری جلسات تخصصی و دعوت از دو خودروساز بزرگ کشور، به راهکاری برسیم که ضمن حمایت از تولید، منافع مصرف‌کننده نیز حفظ شود. البته خودروسازان نیز باید با اصلاح ساختارها و کاهش هزینه‌های تولید، سهم خود را در این مسیر ایفا کنند.

▼ آماده‌باش دستگاه‌ها در پی وقوع زلزله بهاباد

مدیرکل مدیریت بحران استان یزد در پی وقوع زمین‌لرزه ۴٫۷ ریشتری بهباد دستور آماده باش و برگزاری جلسه‌ستاد پیشگیری، هماهنگی وفرماندهی عملیات پاسخ به بحران شهرستان بهاباد را صادر کرد. احسان بالاکتی در این باره گفت: بلافاصله پس از وقوع زمین‌لرزه، گروه‌های ازرزب جمعیت هلال احمر و کارشناسان مدیریت بحران به نقاط مختلف شهرستان اعزام شدند و بررسی‌های لازم در خصوص خسارات احتمالی مالی در حال انجام است. منطقه بروز زلزله غیر مسکونی بوده و با شهر بهباد بیش از ۴۴ کیلومتر فاصله دارد.

وی از ارتباط با استاندار یزد، رئیس سازمان مدیریت بحران کشور، معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار و معاون آمدگی و پاسخ سازمان مدیریت بحران کشور خبر داد و اظهار کرد: آخرین گزارش‌ها در خصوص زلزله در اختیار مسوولان ارشد استان و کشور قرار گرفت. بالاکتی از فعال‌سازی مرکز عملیات اضطراری اداره کل مدیریت بحران استان نیز خبر داد و گفت: مرکز عملیات اضطراری اداره کل مدیریت بحران استان در کوتاه‌ترین زمان فعال شدو فرآیندهای مربوطه با هماهنگی دستگاه‌های امدادی در حال بررسی است.

▼ دیوار تعرفه‌ای و عادت به بازار غیرقابنتی این الگوی مشترک نشان می‌دهد که مشکل در نبود منابع طبیعی یا نیروی انسانی نبوده، بلکه در ساختار سیاست‌گذاری اقتصادی و نوع مواجهه ما با مفهوم «قابلیت» و «کیفیت» نهفته است. در حوزه معدن و صنایع معدنی، ایران از ذخایر غنی و متنوعی برخوردار است. سنگ‌های تزئینی کشور از نظر کیفیت و تنوع در زمره بهترین نمونه‌های جهان قرار دارند. با این حال، سهم ایران از بازار جهانی سنگ فرآوری‌شده ناچیز است. هزاران واحد سنگبری در کشور فعالند، اما خروجی نهایی آنها از منظر کیفیت، بستنمندی و استاندارد فنی، توان رقابت در بازارهای جهانی را ندارند. در حالی که ترکیه با حدود یک‌ششم تعداد کارخانه‌های ایران، چند برابر کشور ما صادرات دارد، این تفاوت نشان می‌دهد که مسأله اصلی نه در کمیت تولید، بلکه در کیفیت و رقابت‌پذیری نهفته است. چنین وضعیتی تنها به سبب محدود نمی‌شود در صنایع فلزی نیز همین الگو تکرار شده است. میلگرد، یکی از ساده‌ترین محصولات فولادی، در بازارهای جهانی به سختی جای پایي برای ایران باز کرده است. کشورهای منطقه که در سطح فنی و فناوری مشابهی با ما قرار دارند، موفق شده‌اند محصولات خود را به بازارهای سخت‌گیر اروپایی صادر کنند، در حالی که میلگرد ایرانی عمدتاً روانه بازارهای ایران‌قیمت و بی‌استانداردی مانند عراق، افغانستان یا برخی کشورهای آفریقایی می‌شود. حتی در مورد سیمان نیز، با وجود آنکه ایران از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان منطقه است، کشورهای دارای استاندارد بالاتر تا‌میلیلی به خرید سیمان ایرانی ن‌داندن‌ریشه این ضعف ساختاری را باید در نبود رقابت واقعی در بازار داخلی جست‌وجو کرد.

در شرایطی که دیوار بلند تعرفه‌ای و ممنوعیت واردات کالای مشابه خارجی، بسازار ۸۰میلیونی ایران را از رقابت آزاد دور نگه داشته، تولیدکننده داخلی انگیزه‌ای برای ارتقای کیفیت ندارد. وقتی واردات محصول مشابه ممنوع می‌شود، مصرف‌کننده ناگزیر است هر کالایی را که در داخل تولید می‌شود، خریداری کند؛ فالغ از آنکه کیفیت با استاندارد بزرگ‌ترین تولیدکنندگان منطقه است. کشورهای دارای استاندارد بالاتر تا‌میلیلی به خرید سیمان ایرانی ن‌داندن‌ریشه این ضعف ساختاری را باید در نبود رقابت واقعی در بازار داخلی جست‌وجو کرد. در شرایطی که دیوار بلند تعرفه‌ای و ممنوعیت واردات کالای مشابه خارجی، بسازار ۸۰میلیونی ایران را از رقابت آزاد دور نگه داشته، تولیدکننده داخلی انگیزه‌ای برای ارتقای کیفیت ندارد. وقتی واردات محصول مشابه ممنوع می‌شود، مصرف‌کننده ناگزیر است هر کالایی را که در داخل تولید می‌شود، خریداری کند؛ فالغ از آنکه کیفیت با استاندارد بزرگ‌ترین تولیدکنندگان منطقه است. کشورهای دارای استاندارد بالاتر تا‌میلیلی به خرید سیمان ایرانی ن‌داندن‌ریشه این ضعف ساختاری را باید در نبود رقابت واقعی در بازار داخلی جست‌وجو کرد. در شرایطی که دیوار بلند تعرفه‌ای و ممنوعیت واردات کالای مشابه خارجی، بسازار ۸۰میلیونی ایران را از رقابت آزاد دور نگه داشته، تولیدکننده داخلی انگیزه‌ای برای ارتقای کیفیت ندارد. وقتی واردات محصول مشابه ممنوع می‌شود، مصرف‌کننده ناگزیر است هر کالایی را که در داخل تولید می‌شود، خریداری کند؛ فالغ از آنکه کیفیت با استاندارد بزرگ‌ترین تولیدکنندگان منطقه است. کشورهای دارای استاندارد بالاتر تا‌میلیلی به خرید سیمان ایرانی ن‌داندن‌ریشه این ضعف ساختاری را باید در نبود رقابت واقعی در بازار داخلی جست‌وجو کرد.

پروژه «بنزین اکتان بالا» در اصفهان

بی‌تا حسن پور – پروژه تولید بنزین با اکتان بالا در اصفهان آغاز شده و براساس برنامه‌ریزی شرکت پالایش نفت اصفهان، در زمان مشخص به سرانجام می‌رسد.

به گزارش خبرنگار از اصفهان، شرکت پالایش نفت اصفهان، به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین و پیچیده‌ترین پالایشگاه‌های ایران، با ظرفیت پالایش روزانه ۲۷۵ هزار بشکه نفت خام، سهمی حیاتی در تامین بنزین، گازوئیل و دیگر فرآورده‌های نفتی کشور دارد. بر اساس آخرین گزارش‌های مالی نماد «شینا» در سامانه کدال، این شرکت در دو ماه گذشته با وجود چالش‌های ناشی از تعمیرات اساسی و تحولات قیمت نفت، توانسته با رشد درآمدی حدود ۱۵ درصدی نسبت به دوره مشابه سال قبل مواجه شود که نشان از تاب‌آوری بالا و مدیریت موثر مالی دارد.

غلامرضا باقری دیزج، مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان، در یک نشست خبری ضمن تشریح آخرین وضعیت تولید، درباره سهامداران اصلی

وزیر امور اقتصادی و دارایی در ادامه سفر خود به جزیره کیش در بیست و نهمین جلسه شورای معاونان و مدیران سازمان منطقه آزاد کیش نیز حضور یافت.

محمد کبیری، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش در این نشست با اشاره به رشد چشم‌گیر شاخص‌های اقتصادی جزیره، از افزایش ۳۰۰ درصدی سرمایه‌گذاری داخلی، جذب ۱۵۰ میلیون یورو سرمایه‌گذاری خارجی و بازگشت ۲۴۳ هکتار زمین به مالکیت سازمان، به‌عنوان دستاوردهای ارزشمند آن‌را تیمی و هم‌افزایی مدیریتی در یک سال گذشته خبر داد.

وی با ارائه گزارشی از عملکرد و دستاوردهای ۱۲ماه گذشته، بر نقش برجسته هم‌افزایی، کار تیمی و حمایت نهادهای مختلف در تحقق اهداف توسعه‌ای جزیره تاکید کرد. کبیری اظهار کرد: اگر در یک‌سال گذشته سرمایه‌گذاری داخلی در جزیره کیش بیش از ۳۰۰ درصد رشد کرده، ۱۵۰ میلیون یورو برسی‌های لازم در خارج جذب شده، تراز تجاری منطقه مثبت شده و رکورد‌های تاریخی در حوزه گردشگری به ثبت رسیده است، همه این موفقیت‌ها نتیجه تلاش جمعی، کار گروهی و همدلی مدیران، کارشناسان و همکاران سازمان در کنار بخش خصوصی است.

وی با اشاره به پیشرفت طرح‌های بزرگ اقتصادی و زیربنایی جزیره افزود: در ماه‌های اخیر توافق ۲۷ همتی با یک مجموعه بزرگ خصوصی برای احداث شهرک نمایشگاهی و

پروژه «بنزین اکتان بالا» در اصفهان

بی‌تا حسن پور – پروژه تولید بنزین با اکتان بالا در اصفهان آغاز شده و براساس برنامه‌ریزی شرکت پالایش نفت اصفهان، در زمان مشخص به سرانجام می‌رسد.

شرکت، ساختار مالکیت خصوصی و تاثیر آن بر تصمیم‌گیری‌های کلان و برنامه‌های توسعه شرکت گفت: بزرگ‌ترین سهامدار، مجموعه «آوی سلامت» با بیش از ۱۵ درصد سهام است. پس از آن، سهام عدالت و بانک رفاه با حدود ۱۱ درصد سهام، در جایگاه بعدی قرار دارند. این شرکت کاملا خصوصی است و بر اساس قانون تجارت عمل می‌کند؛ برخلاف طرح‌های ملی که بودجه دولتی دارند، ما تنها از محل درآمد‌های خود و سود شرکت، پروژه‌ها را پیش می‌بریم. این موضوع باعث می‌شود برای تامین مالی پروژه‌های بزرگ، ناچار به اولویت‌بندی دقیق و تخصصی بیهیبه منابع باشیم. سال گذشته حدود ۱۸هزار میلیارد تومان سود بین سهامداران تقسیم شد چون بر طبق قانون، حداقل ۴۰ درصد سود باید

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

تقسیم شود. این امر منابع ما برای توسعه را محدود می‌کند، چرا که نمی‌توانیم مانند شرکت‌های دولتی از پشتوانه بودجه دولتی استفاده کنیم.

او در مورد قیمت تمام شده بنزین، عوامل و نحوه محاسبه آن افزود: متأسفانه روش یکپارچه و قطعی برای محاسبه قیمت تمام‌شده در صنعت پالایش وجود ندارد. ما بر اساس قیمت قوب خلیج‌فارس و نسبت فروش فرآورده‌ها، این محاسبات را انجام می‌دهیم. حدود ۹۷ درصد هزینه‌ها مربوط به تامین خوراک (نفت خام) است که به دولت پرداخت می‌شود. این موضوع، محاسبه دقیق و شفاف را بسیار پیچیده می‌کند. هر پالایشگاه با توجه به ساختار هزینه‌ای و فرآورده‌های خود، عدد متفاوتی خواهد داشت.

به گزارش خبرنگار استثنایی، با توجه به آلودگی هوای اصفهان ادامه نشست خبری به اقداماتی اختصاص پیدا کرد که پالایش نفت اصفهان بر اساس قانون یا مسوولیت‌های اجتماعی خود انجام می‌دهد که مدیرعامل این شرکت در مورد آن گفت: ما داوطلبانه پروژه‌های زیادی را برای کاهش آلودگی آغاز کرده‌ایم، درحالی‌که طبق قوانین موجود، تکلیف اصلی بر عهده دولت است.

پالایشگاه اصفهان هم در فرآیند تولید و هم در استانداردهای محصولاتش (مانند ارتقای گازوئیل به استاندارد یورو ۵) پاسخگوست. این موضوع هزینه‌های سنگینی را به شرکت تحمیل می‌کند. نکته مظلومیت پالایشگاه اینجاست که ما هم بر فرآیند تولید پاسخگو هستیم و هم بر کیفیت محصول نهایی. تغییر استاندارد گازوئیل به یورو ۵ هزینه‌های هنگفتی داشت، درحالی‌که حاشیه سود ما در مقایسه با بسیاری از صنایع دیگر پایین‌تر است.

باقری دیزج همچنین به دو پروژه بزرگ RHU و RFCC و نقش آنها در ارتقای کیفی محصولات، کاهش آلودگی و افزایش ضریب پیچیدگی پالایشگاه اشاره کرد و گفت: این پروژه‌ها نقش کلیدی در تولید بنزین با اکتان بالا و کاهش تولید مازوت دارند. باوجود تحریم‌ها و چالش‌های لجستیکی در تامین تجهیزات، این پروژه‌ها با اکتا به نیروهای متخصص داخلی در حال پیشرفت است.

باید توجه داشت که انتقال تجهیزات بزرگ این پروژه‌ها، مانند برج‌هایی که تنها ۲۵ کیلومتر در روز قابل جابه‌جایی هستند، خود به‌تنهایی یک چالش بزرگ لجستیکی است. ما با سیاست «تامین از شرق» و همکاری با کشورهایمانند چین که بیشترین تعداد این واحدها را در دنیا دارند، سعی کرده‌ایم این چالش را مدیریت کنیم.

مدیریت منابع آبی

در ادامه مدیرعامل پالایش نفت اصفهان به پرسش‌های متعدد خبرنگاران پیرامون بحران آب در اصفهان، راهکارهای کاهش مصرف آب و استفاده از منابع غیرمتعارف و سهم این منابع در تامین آب پالایشگاه پاسخ داد. او در این باره گفت: حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد از آب مصرفی ما از منابع غیرمتعارف مانند پساب شاهین‌شهر تامین می‌شود. ما از آب دریا تنها در موارد ضروری استفاده می‌کنیم، زیرا هزینه‌بر است. برنامه ما افزایش سهم آب‌های غیرمتعارف و بازیافتی در آینده است.

در این رویداد همچنین خبرنگاران از دو پروژه واحد هیدروژن رسانی (RHU) و واحد کراکینگ سیال بستر سیال (RFCC) بازدید کردند که برخلاف تصور رایج، هدف نهایی این پروژه‌ها فراتر از افزایش تولید است؛ این طرح‌ها، راه‌حل بنیادی برای معضل گوگرد در فرآورده‌های نفتی هستند.

با بهره‌برداری از این واحدها که آقق زمانی ۱۴۰۶ برای آن پیش‌بینی‌شده، فرآیند «هیدروژن رسانی» و «کراکینگ» به‌گونه‌ای انجام می‌شود که گوگرد باقی‌مانده در محصولات پتروشیمی به‌طوری‌گی کاهش یافته و به گوگرد خالص و بازارش تبدیل می‌شود. این اقدام پیشرفته نه‌تنها کیفیت محصولات نهایی مانند بنزین و گازوئیل را به استاندارد‌های جهانی می‌رساند، بلکه به‌طور مستقیم از انتشار بیش از ۳۰۰ تن گوگرد به محیط‌زیست جلوگیری خواهد کرد.

واحد RFCC با قابلیت تولید بنزین با استاندارد یورو ۵، یکی از پیشرفته‌ترین واحدهای پالایشی در خاورمیانه محسوب می‌شود. پروژه RHU نیز که مربوط به فرآیند هیدروژن رسانی است، پیچیدگی فنی بالایی دارد و اجرای آن با اکتا به مهندسان و متخصصان داخلی، نشان از خودکفایی صنعت نفت ایران دارد.

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

جذب سرمایه‌گذاران و توسعه زیرساخت‌های کیش

همکاران، ۲۳ پرونده با قدمتی بیش از ۴۰۰ سال مسال منجر به بازگشت بیش از ۲۴۳ هکتار زمین به سازمان شده است. ارزش تقریبی این اراضی، بالغ بر ۱۵۰ همت برآورد می‌شود. کبیری با بیان اینکه ۱۸ سرمایه‌گذار عمده با مجموع سرمایه ۱۱۰ همت از وضعیت اسناد خارج شده‌اند، افزود: با همکاری موثر بخش خصوصی، ناتازوی تولید آب و برق در جزیره به سفر رسیده است، همچنین همکاری موثر با بانک‌های ناوآر از جمله بلوبانک، موجب بهبود فضای کسب‌وکار و ارتقای رتبه کیش در حوزه بندری و فرودگاهی شده است.

مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش همچنین از میزان رضایت‌مندی بالای ساکنان و گردشگران جزیره در وضعیت امنیت و آرامش اجتماعی خبر داد. وی در پایان با اشاره به اهمیت محور هشتم برنامه‌های توسعه‌ای سازمان با عنوان ارتباطات و برندینگ جزیره کیش تاکید کرد: کیش باید به الگویی ملی ازهم‌افزایی، سرمایه‌گذاری و نشاط اجتماعی تبدیل شود. تمام پیشرفت‌های امروز، حاصل همدلی مدیران و همراهی بخش خصوصی است و با استمرار این مسیر، آینده روشنی برای جزیره در پیش خواهد بود.

در این جلسه مسعود نیک‌افروز معاون اقتصادی و سرمایه‌گذاری و همچنین علی حسلول معاون گردشگری این سازمان نیز گزارشی از اقدامات، دستاوردها و برنامه‌های در حال اجرا ارائه کردند.

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

مدیرعامل شرکت پالایش نفت اصفهان در جریان بازدید از واحد تولید بنزین

نبرد آمریکای لاتین با وابستگی نفتی

لیلا جلیلووند – در آستانه برگزاری نشست مهم اقلیمی COP۳۰ در بندر آموزشی بلم در برزیل، آمریکای لاتین در مرکز یکی از پیچیده‌ترین معادلات انرژی جهان قرار گرفته است.

منطقه‌ای که از یک‌سو با جنگل‌های بارانی، منابع آبی و ذخایر عظیم کربن، نقش کلیدی در آینده اقلیم زمین دارد و از سوی دیگر، به دلیل اتکای ساختاری اقتصاد آنها به نفت و گاز، برای خروج از مسیر کربن‌محور با معضلات عمیق مواجه است. نبرد آمریکای‌لاتین با وابستگی نفتی

در این میان، دو کشور بزرگ منطقه (برزیل و کلمبیا) دو روایت متضاد از «گذار عادلانه انرژی» ارائه می‌کنند؛ روایتی که نه‌تنها سرنوشت آمریکای‌لاتین، بلکه جهت حرکت بسیاری از کشورهای درحال‌توسعه، از جمله ایران را بازتاب می‌دهد. در مرکز این مناقشه، لولا داسیلوا، رئیس‌جمهور برزیل، قرار دارد که در سال‌های اخیر خود را «قهرمان محیط‌زیست» معرفی کرده و با توقف نسبی جنگل‌زدایی در آمازون، تحسین جهانیان را برانگیخته بود. اما تنها چند هفته پیش از COP۳۰، دولت او مجوز شرکت ملی نفت برزیل، پتروبراس را برای اکتشاف نفت در دهانه رود آمازون صادر کرد؛ تصمیمی که خشم گروه‌های محیط‌زیستی، جوامع بومی و حتی حامیان بین‌المللی او را برانگیخت. لولا در دفاع از این اقدام، جمله‌ای گفت که به یکی از کلیدی‌ترین چالش‌های جهان پس‌ا فسیلی اشاره دارد: «تا وقتی دنیا هنوز به نفت احتیاج دارد، برزیل این منبع پول‌ساز را کنار نمی‌گذارد، چون می‌تواند زندگی مردمش را بهتر کند.» این گزاره، قلب مسأله را توضیح می‌دهد؛ اکثر کشورهای درحال‌توسعه حاضر نیستند پیش از کشورهای صنعتی از درآمدهای نفتی چشم‌پوشند، آن‌هم در زمانی که بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان، یعنی ایالات‌متحده، نه‌تنها کاهش تولید را آغاز نکرده، بلکه ظرفیت‌های خود را توسعه داده است. همان‌طور که یکی از کارشناسان انرژی در واشگتنن بیان می‌کند؛ اگر کشوری مانند برزیل به‌صورت داوطلبانه تولید را متوقف کند، «فرصت توسعه را به دیگران واگذار کرده است.» در مقابل

کاهش جذابیت رشته مهندسی در ایران

روند بومی‌سازی تجهیزات در صنعت مس ایران، طی دو سال اخیر شتاب گرفته و به یکی از محورهای اصلی سیاست صنعتی کشور تبدیل شده است. آمارهای رسمی از صرفه‌جویی حدود ۶۰میلیون یورو در سال ۱۴۰۳ و هدف‌گذاری برای رسیدن به هدف ۶۵میلیون یورو در سال جاری خیرمی‌دهند؛ عددی که در ظاهر نشانه‌ای از موفقیت است، اما در لایه‌های زیرین خود پرسیش‌هایی جدی درساره ظرفیت تولید داخلی، کیفیت اقلام جایگزین، سازوکار تامین مالی و حتی تداوم این مسیر در برابر تحریم‌ها و نوسانات ارزی ایجاد می‌کند.

چالش‌های بومی‌سازی در صنعت مس

مدیر بومی‌سازی شرکت ملی صنایع مس ایران در نشست اخیر بومی‌سازی صنایع معدنی کشور گفت: «هدف از این نشست، هم‌اندیشی میان شرکت‌های فولادی، معدنی و شرکت ملی صنایع مس برای اشتراک تجربه‌ها و تدوین نقشه‌راه ملی بومی‌سازی است.» در سال گذشته حدود ۶۰میلیون یورو صرفه‌جویی ارزی از محل ساخت داخل داشتیم و هدف‌گذاری سال جاری عبور از ۶۵میلیون یورو است. برخی از اقلام تولیدشده، استراتژیک بوده‌اند و بیش از این امکان تامین آنها از خارج کشور وجود نداشت. اکنون با حمایت وزارت صمت و سرمایه‌گذاری ایمیدرو، قرار است نقشه‌راه جامع بومی‌سازی در صنعت ملی اجرا شود.»

از ضرورت تا راهبرد

بومی‌سازی در صنعت مس از نقطه‌ای آغاز شد که واردات برخی تجهیزات حیاتی به دلیل محدودیت‌های بین‌المللی عملاً متوقف شد. در چنین فضایی، ساخت داخل از یک انتخاب فناورانه به ضرورتی برای ادامه تولید تبدیل شد. با این حال، میان «ضرورت بومی‌سازی» و «راهبرد بومی‌سازی» تفاوتی مهم وجود دارد؛ مورد نخست از جنس واکنش اضطراری است و دومی نیازمند برنامه‌ریزی فناورانه، سرمایه‌گذاری بلندمدت و استانداردهای دقیق است.

در بسیاری از پروژه‌های اخیر، ساخت داخلی توانسته هزینه تامین را کاهش دهد، اما از منظر دوام، بازده و کارایی هنوز با نمونه‌های خارجی فاصله دارد. بخشی از این فاصله ناشی از ضعف زیرساخت تحقیق و توسعه و محدودیت دسترسی سازندگان داخلی به مواد اولیه خاص است. بدین ترتیب، هرچند صرفه‌جویی ارزی عدد قابل‌توجهی به نظر می‌رسد، اما برای ارزیابی واقعی باید هزینه‌های ناشی از افت عملکرد یا توقف احتمالی تولید در صورت خرابی تجهیزات نیز در نظر گرفته شود.

صرفه‌جویی ارزی

صرفه‌جویی ۶۰ تا ۶۵میلیون یورویی که در گزارش رسمی مطرح شده، بر پایه محاسبه تفاوت میان هزینه واردات و بهای ساخت داخل به‌دست آمده است. با این حال، کارشناسان معتقدند که این رقم لزوماً به معنای «صرفه‌جویی واقعی ارزی» نیست، زیرا در بسیاری از موارد مواد اولیه، قطعات الکترونیکی و ماشین‌ابزار مورد نیاز برای ساخت همین تجهیزات همچنان وارداتی‌اند. به بیان دیگر، بخش قابل‌توجهی از هزینه ارزی صرفاً از مسیر دیگری پرداخت می‌شود.

در عین حال، تولید داخلی می‌تواند مزیتی در زمان تامین داشته باشد و وابستگی عملیاتی را کاهش دهد، اما اگر نظام پرداخت، پشتیبانی فنی و کنترل کیفیت هماهنگ نباشد، ریسک بروز خطاهای فنی یا توقف خطوط تولید افزایش می‌یابد. این نکته به‌ویژه در صنایع حساس مانند ذوب و تغلیظ اهمیت دارد که خرابی یک پمپ یا سیستم کنترلی می‌تواند خسارتی چندمیلیون دلاری ایجاد کند.

ضرورت واقع‌گرایی صنعتی

کامران وکیل، فعال حوزه معدن، در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» بومی‌سازی در صنعت مس را «ضرورتی گریزناپذیر» دانست اما تأکید کرد این ضرورت نباید با موفقیت پایدار اشتباه گرفته شود. او گفت: در چند سال اخیر، فشار تحریم و محدودیت ارزی

این رویکرد، کلمبیا قرار داد؛ کشوری که تحت رهبری رئیس‌جمهور گوستاوو پترو، روایتی کاملاً متفاوت ارائه می‌کند.

رهبر اقتصاد بدون نفت

پترو که خود را «رهبر اقتصاد بدون نفت» معرفی کرده، از آغاز کارش در سال ۲۰۲۲ اکتشاف نفت و گاز را متوقف کرد، مالیات شرکت‌های نفتی را افزایش داد و وارد مسیر دشوار ساخت یک اقتصاد جایگزین مبتنی بر گردشگری و کشاورزی پایدار شد. او حتی در نشست‌های جهانی، سرمایه‌داری را «عامل نابودی زمین» معرفی کرده و به دنبال یک «معاهده منع گسترش سوخت‌های فسیلی» بوده است. اما تجربه سه‌ساله کلمبیا، از یک زاویه دیگر، هشداردهنده است: اقتصاد کشور تقریباً متوقف شده، سرمایه‌گذاری‌های خارجی در بخش انرژی سقوط کرده، شرکت‌هایی مانند شل، شورون و اکسون پروژه‌های خود را رها کرده‌اند و کلمبیا برای تامین گاز داخلی، به واردات متکی شده‌است؛ وارداتی که هم گران‌تر است و هم آلایندگی بیشتری دارد.

بیشتر اقتصاددان‌ها می‌گویند؛ پترو می‌خواست همه‌چیز را به یکباره تغییر دهد و همین باعث شد سیاست‌هایش یا درست اجرا نشود یا خیلی کند پیش برود. حتی برخی چهره‌های چپ‌گرای کلمبیا نیز اکنون خواستار بازگشت به تولید نفت و گاز شده‌اند. در مقابل، برزیل نه‌تنها از رویکرد پترو فاصله گرفته، بلکه می‌کوشد خود را به چهارمین تولیدکننده بزرگ نفت جهان تا سال ۲۰۳۰ تبدیل کند.

دولت لولا معتقد است؛ درآمدهای نفتی می‌تواند، هم رشد اقتصادی را تقویت کند و هم منابع لازم برای سرمایه‌گذاری در انرژی پاک را فراهم آورد. برزیل در برخی حوزه‌ها واقعاً پیشرو است: حدود ۹۰ درصد برق کشور از منابع تجدیدپذیر تامین می‌شود و بخش بزرگی از سوخت مصرفی آن از اتانول نیشکر گرفته می‌شود. اما منتقدان می‌گویند این موفقیت‌ها نباید بهانه‌ای برای گسترش استخراج نفت در مناطق حساس زیست‌محیطی باشد؛ مناطقی مانند «حاشیه استوایی»، نوار ۲۲۰۰ کیلومتری از آب‌های عمیق شمال برزیل که به گفته دولت ممکن است بیش از ۱۰میلیارد بشکه نفت قابل‌استخراج در خود داشته باشد. این سطح از تنش میان توسعه و محیط‌زیست، تنها مختص آمریکای‌لاتین نیست. ایران نیز درگیر همان معادله جهانی است؛ با این تفاوت که اقتصاد ایران به‌مراتب وابسته‌تر به نفت است و فضای سیاستگذاری آن محدودتر. ایران، مانند برزیل، بر این باور است که «گذار انرژی بدون تامین مالی عادلانه ممکن نیست»؛ اما برخلاف برزیل، به دلیل تحریم‌های اقتصادی، امکان جذب سرمایه‌گذاری خارجی، توسعه صنایع پایین‌دستی یا رشد صادرات رسمی را ندارد. این وضعیت باعث شده ایران عملاً نتواند از درآمدهای نفتی برای پیشبرد گذار انرژی استفاده کند؛ موضوعی که برزیل حداقل در تئوری مدعی آن است.

وضعیت غیرقابل تصور ایران

از سوی دیگر، سیاست‌هایی شبیه به آنچه پترو در کلمبیا دنبال کرد (یعنی محدودیت در اکتشاف) در ایران حتی قابل‌تصور هم نیست. در شرایط فعلی، اقتصاد ایران به هیچ‌وجه توان کنار گذاشتن درآمد نفتی را ندارد؛ آن‌هم در زمانی که کسری بودجه ساختاری، بحران انرژی داخلی، رشد شدید مصرف گاز و بنزین و نبود سرمایه‌گذاری در میداین، فشار مضاعفی ایجاد کرده است. اما تجربه کلمبیا یک نکته مهم را آشکار می‌کند: گذار انرژی بدون برنامه دقیق و واقع‌گرایانه، نه‌تنها به کاهش آلایندگی منجر نمی‌شود، بلکه می‌تواند امنیت انرژی و ثبات اقتصادی را تهدید کند.

برای ایران، درس مهم دیگر از آمریکای‌لاتین این است که کشورهایمانند برزیل و آرژانتین با وجود نگاه مثبت به انرژی پاک، به‌طور هم‌زمان در حال افزایش تولید نفت و گاز هستند تا در دوره‌ای که تقاضای جهانی هنوز بالاست، موقعیت خود را تقویت کنند. این روند در کشورهایمانند گویان و سورینام حتی شدیدتر است؛ کشورهایی کوچک و جنگلی که با کشف ذخایر عظیم نفت، رشد اقتصادی چند برابری را تجربه کرده‌اند.

این واقعیت نشان می‌دهد که ادعای پایان یافتن عصر نفت (حداقل در دهه پیش رو) بیش از آنکه نتیجه سیاست باشد، تابع تحولات فناوری، کاهش تقاضا و گسترش سریع خودروهای برقی است. در این میان، کارشناسان انرژی معتقدند تنها راه واقعی برای کاهش انگیزه کشورها جهت توسعه تولید نفت، تغییر سمت تقاضاست؛ یعنی رشد سریع خودروهای برقی، بهبود ذخیره‌سازی انرژی، ارزان شدن هیدروژن سبز و اصلاح نظام پاران‌های سوختی. اما تا زمانی که این اتفاق نیفتاده، کشورهای نفت‌خیز (از برزیل و آرژانتین گرفته تا ایران و عربستان) همچنان تولید را افزایش خواهند داد.

تجربه آمریکای لاتین یک نکته کلیدی را نیز برای تصمیم‌گیران ایرانی روشن می‌کند: ایجاد تعادل میان اقتصاد نفتی و گذار انرژی، بدون صندوق‌های پایدار درآمدی، بدون برنامه‌ریزی بلندمدت، و بدون جذب سرمایه خارجی، عملاً غیرممکن است. برزیل حداقل تلاش می‌کند از درآمدهای نفتی برای توسعه انرژی‌های پاک استفاده کند. کلمبیا تلاش کرد نفت را کنار بگذارد اما به دلیل عدم آمادگی اقتصادی شکست خورد؛ اما ایران هنوز در نقطه‌ای ایستاده که هیچ‌کدام از این دو مسیر را آغاز نکرده است. این خلا راهبردی، در دهه‌ای که جهان وارد رقابت شدید بر سر امنیت انرژی و بازارهای جدید انرژی پاک می‌شود، می‌تواند هزینه‌های سنگینی را به کشور تحمیل کند.

به گزارش «شانا» امید شاکری در کنفرانس بین‌المللی ایران در دانشگاه ارگ اظهار کرد: دانشگاه صنعت نفت به‌عنوان یکی از نهادهای علمی و تخصصی کشور، همواره نقش کلیدی در تربیت نیروی انسانی متخصص برای صنعت نفت ایفا کرده‌است.

وی ادامه داد: این دانشگاه که از سال ۱۳۱۸ فعالیت خود را آغاز کرده است، تاکنون ۴دوره آموزشی را پشت‌سر گذاشته و ماموریت اصلی آن، تربیت هدفمند کارشناسان و مدیران برای صنعت نفت بوده است. معاون مهندسی، پژوهش و فناوری وزیر نفت تصریح کرد: با وجود چالش‌هایی که در سال‌های اخیر گریبان‌گیر این دانشگاه شده از جمله حذف امتیاز استخدامی فارغ‌التحصیلان در سال ۱۳۹۵، اکنون با برنامه‌های تحولی جدید، بار دیگر در مسیر بازگشت به جایگاه اصلی خود قرار گرفته است. شاکری با اشاره به تدابیر وزیر نفت برای ابقای دانشگاه نفت در ساختار این وزارتخانه، عنوان کرد: در مقطعی دانشگاه صنعت نفت در آستانه واگذاری به بخش‌های غیرمرتبط بود اما خوشبختانه برنامه‌ریزی جامعی برای ارتقای کیفیت آموزشی آن آغاز شد. این تصمیم راهبردی، نقطه عطفی در حفظ هویت تخصصی دانشگاه و تقویت ارتباط آن با صنعت نفت محسوب می‌شود.

چالش‌های بومی‌سازی در صنعت مس

باعث شد شرکت‌ها به سمت ساخت داخل بروند، اما در بسیاری موارد این تصمیم بدون ارزیابی دقیق توان فنی و اقتصادی سازندگان داخلی اتخاذ شد. نتیجه این شد که بعضی اقلام تولید شدند، اما نه به‌صرفه بودند و نه بادوام.

او افزود بومی‌سازی زمانی معنا پیدا می‌کند که ساخت داخل بتواند جایگزینی مطمئن و قابل اتکا برای واردات باشد، نه صرفاً کالایی که تولید شده تا آمار صرفه‌جویی افزایش یابد.

وکیل افزود: اگر یک تجهیز داخلی عمر مفید نصف نمونه خارجی داشته باشد، صرفه‌جویی ارزی اعلام‌شده توهم است. کیفیت و پایداری در تولید صنعتی اصل است. این فعال حوزه معدن همچنین بر ضعف در سازوکار تامین مالی پروژه‌های بومی‌سازی اشاره کرد و گفت: بسیاری از شرکت‌های سازنده داخلی برای دریافت پیش‌پرداخت یا ضمانت‌نامه با موانع متعدد بانکی مواجه‌اند. از نگاه او، بومی‌سازی بدون نظام مالی کارآمد و بدون اتصال پایدار میان صنعت و دانشگاه، به‌تدریج به پروژه‌ای نمادین تبدیل می‌شود که هزینه می‌برد اما ظرفیت فناورانه ایجاد نمی‌کند.

جایگاه کیفیت در رقابت

مسئله کیفیت در پروژه‌های بومی‌سازی همچنان یکی از چالش‌های جدی صنعت است. بخش قابل‌توجهی از سازندگان داخلی به دلیل محدودیت دسترسی به فناوری روز و نبود گواهی‌های استاندارد بین‌المللی، در تولید اقلام با دوام و دقت بالا دچار مشکل‌اند. در برخی موارد، شرکت‌های بزرگ ناچارند برای اطمینان از عملکرد، همان قطعه داخلی را در چند نسخه تهیه کنند تا در صورت خرابی یکی، جایگزین فوری در دسترس باشد؛ اقدامی که صرفه‌جویی اقتصادی را کاهش می‌دهد.

در مقابل، تجربه برخی پروژه‌ها نیز نشان داده که با همکاری موثر میان شرکت‌های معدنی و مجموعه‌های دانش‌بنیان، کیفیت تولید داخلی می‌تواند در حد استانداردهای بین‌المللی ارتقا یابد. اما چنین نمونه‌هایی هنوز محدودند و نیاز به سیاست‌های حمایتی هدفمند دارند.

در عین حال، تجربه برخی پروژه‌ها نیز نشان داده که با همکاری موثر میان شرکت‌های معدنی و مجموعه‌های دانش‌بنیان، کیفیت تولید داخلی می‌تواند در حد استانداردهای بین‌المللی ارتقا یابد. اما چنین نمونه‌هایی هنوز محدودند و نیاز به سیاست‌های حمایتی هدفمند دارند.

تولید تجهیزات صنعتی، به‌ویژه در مقیاس پروژه‌های معدنی، نیازمند سرمایه‌گذاری کلان و تامین نقدینگی پایدار است. در حال حاضر، بسیاری از شرکت‌های سازنده داخلی با کمبود سرمایه در گردش روبه‌رو هستند و بانک‌ها نیز به‌دلیل ریسک بالا، تمایل محدودی به تامین مالی این پروژه‌ها دارند. از سوی دیگر، نوسانات نرخ ارز باعث می‌شود محاسبات اقتصادی پروژه‌های ساخت داخل دستخوش تغییرات بی‌دربی شود. اگرچه صندوق‌های حمایت از نوآوری و ایمیدرو اعلام کرده‌اند که سرمایه‌گذاری در طرح‌های بومی‌سازی را افزایش خواهند داد، اما تجربه گذشته نشان می‌دهد که تسهیلاتی منابع با تأخیر و عدم هماهنگی میان نهادهای تصمیم‌گیر، یکی از عوامل

انرژی

روزنامه در اقتصاد

شنبه ۲ اسفند ۱۴۰۴ | شماره ۱۶۶

www.marzeghtesad.ir

❖ تغییر رویکرد از «ظرفیت‌سازی» به «مدیریت ناترازی»

برنامه هفتم توسعه ایران، با هدف‌گذاری‌های

بلندپروازانه برای افزایش تولید نفت و گاز، بر تقویت ظرفیت‌های استخراجی تأکید دارد. با این حال، چالش‌های کنونی صنعت انرژی کشور فراتر از کمبود ظرفیت تولید است؛ ناترازی ساختاری میان عرضه، مصرف، سرمایه‌گذاری و بهره‌وری، ریشه اصلی بحران‌های فصلی و بلندمدت به‌شمار می‌رود. این ناترازی نه‌تنها منابع طبیعی را هدر می‌دهد، بلکه اقتصاد ملی را در معرض نوسانات قرار می‌دهد. در این یادداشت تحلیلی، با کاوش لایه‌های پنهان این ناترازی‌ها، به بررسی مسیرهای اصلاحی می‌پردازیم و اولویت‌های نوین سیاستگذاری انرژی را تبیین می‌کنیم. پرسش محوری این است: چگونه می‌توان از رویکرد سنتی ظرفیت‌سازی به مدیریت هوشمند ناترازی گذار کرد؟

۱. ناترازی انرژی: پارادوکس منابع فراوان و کمبود عملیاتی

ایران، دارنده بزرگ‌ترین ذخایر ترکیبی نفت و گاز جهان (حدود ۱۰ درصد ذخایر جهانی نفت و ۱۷ درصد گاز)، در تناقضی آشکار، با کمبودهای فصلی شدید مواجه است. این پارادوکس ناشی از عدم توازن ساختاری است؛ نه کمبود منابع زیرزمینی، ناترازی در سه حوزه کلیدی قابل ردیابی است:

–گاز طبیعی: بااختلاف منفی ۲۵۰–۲۰۰میلیون مترمکعب روزانه در زمستان، پیامد آن: قطع گاز صنایع بزرگ (مانند پتروشیمی و فولاد)، کاهش ۳۰–۲۰ درصدی تولید صنعتی و اختلال در نیروگاه‌ها.

–برق: با شکاف منفی ۱۵ هزار مگاوات در پیک تابستان، پیامد آن: خاموشی‌های گسترده خانگی، توقف خطوط تولید و خسارت سالانه معادل ۲–۱ میلیارد دلار.

–فراورده‌های نفتی: با رشد مصرف بنزین تا سطح واردات (هم اکنون ۲۰میلیون لیتر روزانه)، فشار بر تراز ارزی (واردات سالانه بیش از ۵ میلیارد دلار)، پاران‌های پنهان و آلودگی‌های زیست‌محیطی. این ارقام، برگرفته از گزارش‌های رسمی وزارت نفت و شرکت‌های تابعه، نشان‌دهنده آن است که افزایش تولید بدون اصلاح الگوی مصرف، تنها به تشدید ناترازی منجر می‌شود.

برای نمونه، در زمستان ۱۴۰۲، ناترازی گاز باعث توقف ۴۰ درصد ظرفیت پتروشیمی کشور شد که معادل از دست رفتن ۱۰میلیارد دلار درآمد صادراتی بود. بنابراین، ناترازی نه یک مسأله فنی گذرا، بلکه یک بحران سیستمیک است که نیازمند بازنگری بنیادین در زنجیره ارزش انرژی است.

۲. بازنگری استراتژی توسعه میادین: از گسترش افقی به عمق‌بخشی عمودی

برنامه هفتم توسعه، تمرکز اصلی را بر توسعه میادین جدید و مشترک (مانند فازهای باقی‌مانده پارس‌جنوبی و میادین غرب کارون) قرار داده است. این رویکرد، هرچند ضروری، ناکافی است زیرا حدود ۷۰ درصد تولید نفت ایران از میادین کهنسال (میانگین سن بیش از ۵۰سال) تامین می‌شود. این میادین با نرخ افت طبیعی ۱۰–۸ درصد سالانه مواجهند که بدون مداخله، تولید کلی را تا پایان برنامه هفتم تا ۲۰ درصد کاهش خواهد داد.

چالش کلیدی در اینجا عدم سرمایه‌گذاری در عملیات نگهداشت و بازیافت پیشرفته (EOR) (IOR) و فشارافزایی است. برای مثال، میدان پارس‌جنوبی بدون فشارافزایی، تا ۱۴۰۵ به میزان ۱۰۰ میلیون مترمکعب افت تولید در سطح روزانه خواهد داشت. هزینه EOR در میادین قدیمی (حدود ۵–۱ هزار دلار به ازای هر بشکه ظرفیت اضافه)، بسیار کمتر از نرخ نفت جدید (۳–۲۰ هزار دلار) است و بازگشت سرمایه سریع‌تری (۳–۲ سال) دارد.

پیشنهاد پارادایمی این است که با اولویت‌بندی ۶۰ درصد بودجه توسعه به نوسازی میادین موجود، بسا الگویداری از مدل نروژ (که ۸۰درصد تولید از میادین بالغ با فناوری‌های دیجیتال تامین می‌شود) اختصاص یابد. این گذار، تولید پایدار را تضمین کرده و ریسک‌های ژئوپلیتیک میادین مشترک را کاهش می‌دهد.

۳. مصرف انرژی: ریشه‌های اقتصادی– نهادی ناکارآمدی

شدت مصرف انرژی در ایران (انرژی مصرفی به ازای واحد GDP) سه برابر میانگین جهانی و دو برابر کشورهای در حال توسعه است. این ناکارآمدی، عمدتاً ریشه در نظام قیمت‌گذاری پاران‌ها دارد، نه فناوری عقب‌مانده.

از عوامل نهادی این مصرف باید به قیمت پایین انرژی که تقاضای القایی (Induced Demand) ایجاد می‌کند، تولید خودروهای پرمصرف (میانگین مصرف ۱۰–۸ لیتر در ۱۰۰ کیلومتر) و صنایع انرژی‌بر بدون استانداردهای بهره‌وری و الگوی مصرف خانگی (حدوداً ۴۰ درصد کل گاز تولیدی) بدون مشقو‌های صرفه‌جویی اشاره کرد.

کشورهای موفق مانند ترکیه (با اصلاح قیمت‌ها در ۲۰۰۸ با پرداخت‌های جبرلی هدفمند)، اندونزی (با کاهش یارانه بنزین در ۲۰۱۵ و سرمایه‌گذاری در حمل‌ونقل عمومی) و مالزی (با قیمت‌گذاری پلکانی گاز) توانستند شدت مصرف را ۳۰٪ (۲۰۰۳ درصد کاهش دهند بدون فشار اجتماعی گسترده، راهکارهای حل این مشکل شامل اصلاح تدریجی قیمت‌ها (افزایش سالانه ۱۵–۱۱ درصد) همراه با انتقال یارانه به حساب‌های مستقیم شهروندان کم‌درآمد، توسعه حمل‌ونقل الکتریکی، و الزام صنایع به اخذ استاندارد ISO ۵۰۰۰۱ است. این رویکرد، نه تنها ناترازی را کاهش می‌دهد،

▼ **بهره‌برداری از پروژه‌های آب و برق** مراسم بهره‌برداری و افتتاح پروژه‌های آب و برق روز دوشنبه دوازدهم آبان‌ماه۱۴۰۴، با حضور برخط مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور و عباس‌علی‌آبادی، وزیر نیرو برگزار شد. به گزارش وزارت نیرو، مجموع پروژه‌هایی که در این مراسم در بخش نیروگاه‌های تجدیدپذیر و بهینه‌سازی مصرف برق افتتاح شد به ظرفیت ۹۱۷مگاوات و ارزش سرمایه‌گذاری ۱۶هزار و ۵۸۷میلیارد تومان بوده که از این میزان ۳۳۷مگاوات شامل پروژه‌های نیروگاه‌های تجدیدپذیر به ارزش ۱۰هزار و ۲۷۷میلیارد تومان و ۵۸۰مگاوات به ارزش ۶هزار و ۳۱۰میلیارد تومان مربوط به پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف برق است. این طرح‌ها شامل افتتاح ۱۱۲مگاوات نیروگاه خورشیدی و ۶مگاوات پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف برق است که آماده بهره‌برداری بوده و همچنین آغاز عملیات اجرایی ۲۰۰مگاوات نیروگاه خورشیدی و ۵۲۰مگاوات پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف برق در نقاط مختلف کشور را دربرمی‌گیرد.

بهره‌برداری از پروژه‌های آب و برق در ادامه این مراسم، نیروگاه سیکل ترکیبی کلاس F سه‌ند در استان آذربایجان‌شرقی با ظرفیت کل ۴۵۱مگاوات شامل یک واحد توربین گاز (بسیا توان ۳۰۷مگاوات) و یک واحد بخار (با ظرفیت ۱۴۴مگاوات) به ارزش سرمایه‌گذاری ۳۳۷میلیارد تومان به همراه ۱۰۹ میلیون یورو نیز افتتاح شد که واحد گاز آن آماده بهره‌برداری تجاری و احداث بخش بخار آن در دست اقدام است. تصفیه‌خانه فاضلاب به همراه شبکه و خطوط جمع‌آوری فاضلاب استان تهران در شهرستان رباط‌کریم به‌ ظرفیت ۲۱هزار و ۲۸۸مترمکعب در شبانه‌روز، به ارزش ۲هزار و ۳۰۰میلیارد تومان نیز از دیگر پروژه‌هایی است که توسط رئیس‌جمهور افتتاح شد. همچنین پروژه انتقال آب از سد طالقان (بگیر زیاران) به تصفیه‌خانه‌های آب استان‌های البرز و تهران به ظرفیت ۱۵۰ میلیون مترمکعب در سال به ارزش ۷هزار و ۶۷۰میلیارد تومان از دیگر پروژه‌های افتتاح‌شده توسط ریاست‌جمهوری بود. این پروژه که به طول ۶۲کیلومتر بوده، می‌تواند تامین آب آشامیدنی مورد نیاز ۳میلیون نفر در تهران و البرز را تضمین و امکان تعمیر، نگهداری خط موجود، رسوب‌گیری و استفاده همزمان در شرایط اضطراری را فراهم کند.

تکمیل پروژه‌های آب و برق مبتنی بر دانش روز به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری اسلامی ایران، رئیس‌جمهور در آیین افتتاح پروژه‌های صنعت آب و برق وزارت نیرو تاکید کرد: «این درست نیست که کارگاه‌ها و کارخانه‌های ما به‌دلیل قطع برق متوقف شوند، باید با سرمایه‌گذاری مناسب از انرژی‌های تجدیدپذیر و خورشیدی بیشتر بهره بگیریم.» رئیس‌جمهور تلاش مهندسان و کارشناسان صنعت آب و برق را برای رفع ناترازی‌های شایسته‌قدردانی دانست و تصریح کرد: پروژه‌های آب و برق باید با بهره‌گیری از دانش روز و پیش‌بینی‌های آینده اجرا شوند تا توسعه‌ای پایدار و قابل اتکا برای کشور فراهم شود.

مسعود پزشکیان در مراسم افتتاح پروژه‌های صنعت آب و برق وزارت نیرو در سخنانی با تشکر و قدردانی از تمام مهندسان و کارشناسان که در زمینه رفع ناترازی‌ها تلاش می‌کنند، گفت: در این روزها شما عزیزان فشارهای بسیاری را در زمینه آب، برق و گاز تحمل می‌کنید؛ اما به‌رغم طعنه‌هایی که زده می‌شود این تلاش‌ها بسیار ستودنی است؛ چراکه اعداد و ارقامی که در حوزه‌های مختلف صنعت آب و برق بیان شد، نشانگر این است که در مدت کوتاهی توانسته‌اید به نتیجه مطلوب برسید.رئیس‌جمهور بیان اینکه اگر چنانچه بر دستگاه و نهادی فشارها را افزایش می‌دهیم یا توصیه‌ای می‌کنیم برای ایجاد هم‌افزایی و هماهنگی است، اظهار کرد: دشمن اکنون در تلاش است تا با توجه به وضعیت ناترازی‌ها از اختلافات داخلی سوءاستفاده کند؛ اما همان‌طور که مقام معظم رهبری فرموده‌اند رمز موفقیت کشور در حفظ وحدت و انسجام ملی است. از این رو باید تمام دستگاه‌ها، با یکدیگر هماهنگ و منسجم عمل کنند تا در زمینه رفع ناترازی‌ها اقدامات مؤثری انجام بدهیم.رئیس‌جمهور گفت: ۸سال است که بارندگی در کشور کمتر از میانگین ۵ساله است، بنابراین برای اصلاح الگوی مصرف از مردم می‌خواهیم تا کمک کنند. چنانچه هر کس در هر جایگاهی انرژی را به‌بیشتر مصرف کند و مراعات حال یکدیگر را در سراسر کشور کنیم، آب، برق و گاز قطع نخواهد شد. کمترین تنش را در کشور شاهد خواهیم بود و واحدهای تولیدی و کارخانه‌ها برق خواهند داشت.

دکتر پزشکیان با تاکید بر اینکه باید روند سوخت‌خانه‌ها از گاز به برق منتقل شود، تاکید کرد: انجام این کار به پایداری انرژی، حفظ محیط زیست و مدیریت درست مصرف کمک شایانی می‌کند. در زمینه اصلاح الگوی مصرف و نصب پنل‌های خورشیدی برای واحدهای مسکونی هم باید تدابیری اندیشیده شود تا بانک‌ها به مردم تسهیلات ارائه دهند.

«عبور موقت» نهاده‌ها در خدمات صادرات

✎ **عروسیا حسن پور** – ورود موقت کالا یکی از روش‌های مهم در تجارت بین‌المللی و مدیریت واردات است.

ورود موقت کالا یکی از روش‌های مهم در تجارت بین‌المللی و مدیریت واردات است. این روش می‌تواند به‌عنوان سازوکاری برای تسهیل تولید و تجارت شناخته شود که در برخی موارد هزینه‌های تولید را تا ۲۰درصد هم کاهش می‌دهد. به این ترتیب از ورود موقت کالا می‌توان به‌عنوان ابزاری برای بهبود حضور در بازار بین‌المللی نام برد؛ هرچند موانعی در این مسیر به چشم می‌خورد. از جمله آنکه فعالان عرصه تولید و تجارت نسبت به مقررات پیمان سپاری ارزی و محاسبه بازگشت ارز حاصل از صادرات گلایه‌مند هستند. محاسبه میزان ارزش افزوده و اثبات اینکه چه بخشی از صادرات مربوط به مواد داخلی و چه بخشی به مواد موقت است، فرآیندی پیچیده، سلیقه‌ای و زمان‌بر است که اغلب به اختلاف با گمرک و وزارت صمت منجر می‌شود. بخشی از این مشکلات در سایه نبود هماهنگی میان سیاست‌های ارزی، گمرکی و صنعتی حاصل می‌شود و در نتیجه بسیاری از فعالان عرصه تولید خواستار حذف تعهد ارزی و ساده‌سازی فرآیندها هستند.

«عبور موقت» نهاده‌ها در خدمت صادرات

ورود موقت کالا به تاجران و شرکت‌ها اجازه می‌دهد کالاهای خود را به‌صورت موقت وارد کشور کنند بدون اینکه تمام عوارض و حقوق گمرکی واردات قطعی را پرداخت کنند. سپس از آنکه در جریان تولید ارزی به کالای ورود موقت شده افزوده شد، این محصول روانه بازارهای صادراتی خواهد شد. برای بررسی نقاط قوت و ضعف حاکم بر جریان ورود موقت کالا به کشور نظرات فعالان عرصه تولید و تجارت بررسی شده است.

فقدان هماهنگی میان سیاست‌های ارزی، گمرکی و صنعتی

شِلا عموری رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اهواز در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» درخصوص فرآیند ورود موقت و مزیت‌های آن در مسیر تجارت گفت: ورود موقت کالا یکی از ابزارهای کلیدی گمرکی است که به تولیدکنندگان و تجار اجازه می‌دهد مواد اولیه، قطعات یا تجهیزات را بدون پرداخت حقوق ورودی مانند عوارض گمرکی، سود بازرگانی و مالیات بر ارزش افزوده وارد کشور کنند، به شرطی که پس از پردازش، تکمیل یا استفاده موقت، کالا یا محصول نهایی از کشور

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

خارج شود.

وی افزود: این رویه به ویژه در نوع پردازش داخلی، برای واحدهای تولیدی که به مواد اولیه خارجی با کیفیت بالا نیاز دارند اما نمی‌خواهند هزینه‌های سنگین گمرکی متحمل شوند، بسیار کاربردی است. در عمل، واردکننده وثیقه‌ای معادل حقوق ورودی به علاوه جریمه احتمالی نزد گمرک سپرده می‌گذارد و پس از صادرات محصول، این وثیقه آزاد می‌شود. عموری در تشریح مزیت‌های ورود موقت کالا گفت: مزیت اصلی این روش کاهش چشم‌گیر هزینه تولید است؛ به‌طوری‌که قیمت تمام‌شده کالای صادراتی گاهی تا ۳۰ درصد پایین‌تر می‌آید و رقابت‌پذیری در بازارهای جهانی افزایش می‌یابد. علاوه بر این، تولیدکنندگان به مواد اولیه‌ای دسترسی پیدا می‌کنند که در داخل موجود نیست یا کیفیت لازم را ندارد، بدون اینکه سرمایه‌شان در پرداخت عوارض قفل شود. این رویه همچنین به فعال‌سازی ظرفیت‌های خالی واحدهای تولیدی کمک می‌کند و با افزایش صادرات، ارزآوری بیشتری برای کشور به همراه دارد. حتی برای حضور در نمایشگاه‌های بین‌المللی یا تست ماشین‌آلات، ورود موقت بدون هزینه سنگین ممکن می‌شود. اما بخش خصوصی تاکید دارد که دولت باید این رویه را از الزام ثبت‌سفارش و تعهد ارزی مستثنی کند؛ زیرا ماهیت آن صادراتی است نه وارداتی، و پذیرش ضمانت‌نامه بانکی به جای سپرده نقدی را گسترش دهد تا نقدینگی تولیدکنندگان حفظ شود.

تصمیمات سلیقه‌ای در روندهای حاکم بر ورود موقت

رئیس اتاق بازرگانی اهواز در پاسخ به سئوالی مبنی بر چالش‌های پیش‌روی تجار و تولیدکنندگان برای ورود موقت کالا به کشور گفت: تولیدکنندگان و تجار در مسیر استفاده از ورود موقت با موانع جدی روبرو هستند که عمدتاً ریشه در سیاست‌های ارزی و بوروکراسی حاکم بر اقتصاد ایران دارد. از سال ۱۳۹۷، الزام به پیمان‌سپاری ارزی حتی برای مواد اولیه‌ای که قرار است صادر شوند، بزرگ‌ترین مشکل را ایجاد کرده است. تولیدکننده باید منشأ ارز را مشخص کند، درحالی‌که خود صادرکننده است و ارز حاصل از صادرات همان مواد را بازمی‌گرداند. این چرخه معیوب سرمایه در گردش را بلوکه می‌کند و ریسک جریمه عدم ایفای تعهد را افزایش می‌دهد.

مشاور رئیس‌جمهور در امور همکاری‌های اقتصادی با اشاره به تاکید مسعود پزشکیان برای افزایش حجم صادرات کشور گفت: سعی داریم ضمن بالا بردن ارزش افزوده، مسیر سبز گمرکی برای سرعت در ارسال برخی کالاهای مصرفی تعریف کنیم تا بدون تشریفات و سریع به خارج از کشور صادر شوند.

مسیر سبز گمرکی برای تسریع در صادرات به گزارش ایرنا معصومه آقایور گفت: ایجاد ارزش افزوده از طریق شناسایی تقاضای هدفمند، رعایت استانداردهای کشور مقصد و بسته‌بندی مناسب حاصل می‌شود. وی تاکید کرد: باید از خام‌فروشی داخلی گذر کنیم و ایجاد ارزش افزوده انگیزه‌ای قدرتمند برای تولیدکنندگان برای خروج از چرخه خام‌فروشی است. مشاور رئیس‌جمهور در امور همکاری‌های اقتصادی بیان کرد: حتما صادرکنندگان محصولات کشاورزی با یک برند مشخص و با تعیین استانداردهای کشور هدف را مدنظر قرار دهند و از طرف دیگر بازرسانجی و رفتارسنجی کشورهای هدف و تقاضای را هم در نظر بگیرند. وی گفت: متأسفانه در حال حاضر زعفران ایرانی به اسبانیا می‌رود و پس از بسته‌بندی به چندین برابر قیمت با نام آن کشور صادرات می‌شود درحالی‌که کشاورزان داخلی از ارزش افزوده بی‌بهره می‌مانند.

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

کشتی کانتینرهای صادراتی در بندر امام خمینی، تهران

وی افزود: محاسبه میزان ارزش افزوده و اثبات اینکه چه بخشی از صادرات مربوط به مواد داخلی و چه بخشی به مواد موقت است، فرآیندی پیچیده، سلیقه‌ای و زمان‌بر است که اغلب به اختلاف با گمرک و وزارت صمت منجر می‌شود. در همین‌حال صدور پروانه ورود موقت نیز به‌دلیل استعمال از چندین دستگاه گاهی ماه‌ها طول می‌کشد و برنامه تولید را مختل می‌کند. تمدید مهلت یا آزادسازی تضمین‌ها پس از صادرات با تاخیرهای طولانی همراه است و نقدینگی را برای مدت نامعلومی قفل می‌کند. اگر تولیدکننده به دلایلی مانند نوسان بازار نتواند محصول را صادر کند و بخواهد پروانه را به واردات قطعی تبدیل کند، با کارگروهی چندنهادی مواجه می‌شود که حقوق ورودی را بر اساس ارزش اولیه کالا بدون احتساب استهلاك و نرخ ارز روز محاسبه می‌کند که معمولاً هزینه‌ای سنگین و غیرمنصفانه تحمیل می‌کند. بخش خصوصی این چالش‌ها را ناشی از عدم هماهنگی بین سیاست‌های ارزی، گمرکی و صنعتی می‌داند و خواستار حذف تعهد ارزی و ایجاد فرآیندهای ساده‌تر است.

ورود موقت: ابزاری برای توسعه صادرات

عموری در پاسخخ به سئوالی مبنی بر الزامات بهبود شرایط ورود موقت گفت: برای بهبود شرایط ورود موقت، بخش خصوصی پیشنهادهایی عملی و قابل اجرا ارائه می‌دهد که می‌تواند این رویه را به اهرم واقعی توسعه صادرات تبدیل کند. ابتدا باید مواد اولیه ورود موقت برای پردازش کاملاً از شمول ثبت‌سفارش و تعهد ارزی خارج شود، زیرا این مواد ذاتاً بخشی از چرخه صادراتی هستند. وی افزود: ایجاد یک پنجره واحد الکترونیکی واقعی با محوریت گمرک و وزارت صنعت ضروری است تا تمام مراحل از ثبت درخواست تا تمدید مهلت و رفع تعهد در یک سامانه انجام شود و استعلامات موازی حذف شود. ضرایب مصرف مواد اولیه در محصول نهایی باید بر اساس نظر تشکل‌های تخصصی مانند اتاق‌های بازرگانی تدوین و به صورت شفاف ابلاغ شود تا از تفسیرهای سلیقه‌ای جلوگیری شود. آزادسازی تضمین‌ها پس از ارائه اسناد صادراتی باید به صورت خودکار و حداکثر ظرف ۴۸ ساعت انجام گیرد تا نقدینگی تولیدکننده را بلوکه نکند. همچنین، گمرک باید پذیرش ضمانت‌نامه‌های بانکی معتبر را به جای سپرده نقدی اولویت دهد. در فرآیند تبدیل پروانه به واردات قطعی، حقوق ورودی بر اساس ارزش روز کالا با احتساب استهلاك و نرخ ارز زمان ورود محاسبه می‌شود. بخش خصوصی تشکیل کارگروه دائمی با حضور واقعی نمایندگان تشکل‌ها را برای پیش‌سنتر پیشنهاد می‌کند و اجرای آزمایشی این اصلاحات در گمرکات اصلی مانند شهید رجایی، بازرگان و تهران طی شش ماه آینده را مطالبه دارد.

رئیس اتاق اهواز در ادامه گفت: شرایط بازگشت ارز حاصل از صادرات ورود موقت در حال حاضر بر پایه کسور ارزش مواد اولیه موقت از کل ارزش صادراتی است، یعنی صادرکننده تنها برای ارزش افزوده ایجادشده تعهد ارزی دارد. این چارچوب قانونی منطقی به نظر می‌رسد، اما اجرای آن با مشکلات جدی همراه است. تولیدکننده باید با اسناد دقیق ضرایب مصرف از اثبات کند که فرآیندی مبهم و محل اختلاف با مراجع نظارتی است. تاخیر در تایید اسناد و رفع تعهد گاهی تا چند ماه طول می‌کشد و صادرکننده را در معرض جریمه قرار می‌دهد. بخشنامه‌های متغیر بانک مرکزی و وزارت صنعت نیز ثبات را از بین برده و پیش‌بینی‌پذیری اقتصادی را کاهش داده است. بخش خصوصی خواستار حذف کامل تعهد ارزی برای مواد اولیه موقت است، زیرا خود صادراتی هستند، و ساده‌سازی فرآیند رفع تعهد برای ارزش افزوده با فرمول شفاف و خودکار در سامانه جامع تجارت همچنین، ایجاد مهلت نود روز پس از صادرات برای ارائه اسناد بدون جریمه و اتصال مستقیم سامانه گمرک به بانک مرکزی برای تایید خودکار ایفای تعهد ضروری است. در نهایت، تا زمانی که این موانع برطرف نشود، ورود موقت به جای تسهیل تجارت، به چالشی برای تولیدکنندگان تبدیل خواهد شد.

شرایط

بازگشت ارز

حاصل از

صادرات ورود

موقت در حال

حاضر بر پایه

کسر ارزش

مواد اولیه

موقت از کل

ارزش صادراتی

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

است.

فوتبال: عشق ممنوعه بانوان

عرفان حمیدی – در روزگاری که حتی نام فوتبال برای زنان ممنوعه بود، او با چکمه‌های آهنین بر چمن رویاهایش قدم گذاشت. مریم ایراندوست دختر بندرانزلی بی شک یکی از زنان الهام‌بخش این سرزمین است.

عرفان حمیدی در جریان مسابقات فوتبال زنان در اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ در تهران.

در روزگاری که حتی نام فوتبال برای زنان ممنوعه بود، او با چکمه‌های آهنین بر چمن رویاهایش قدم گذاشت. مریم ایراندوست دختر بندرانزلی بی شک یکی از زنان الهام‌بخش این سرزمین است که نقش زیادی در تبدیل شدن رویاهای فوتبال بانوان به واقعیت ایفا کرد. او از دل همین حسرت‌زده‌تیم بانوان ملوان را تشکیل داد، برای ورود بانوان به استادیوم‌ها جنگید و از کوچه‌های خاکی بندرانزلی و توپ‌های دست‌دوز به جام ملت‌های آسیا رسید. او سال‌ها دروازه‌های بسته محدودیت را گشود تا نسل تازه‌ای از دختران ایرانی باور کنند هیچ رؤیایی دست‌نیافتنی نیست. سرمربی سابق تیم ملی حالا در گفت‌وگوی مفصل با ایران ورزشی از اشک‌ها و لیخنده‌هایش تا ماجرای کنار گذاشته شدن از تیم ملی و آینده فوتبال بانوان می‌گوید.

این همه عشق شما به فوتبال از کجا می‌آید؟

من از زمانی که در شکم مادرم بودم عاشق فوتبال شدم، دقیقاً زمانی که پدرم به مرحوم ناصرخان حجازی در استادیوم حجازی در یک تخت جمشید گل زد. فوتبال در انزلی محبوبیت زیادی دارد و شما هم ۱۳ سال در تیم ملوان فعالیت داشتید. شاید همین موضوع باعث شده که شما را با این تیم بشناسند. یکی از شناس‌های من این است که در انزلی متولد شدم، به‌خاطر فرهنگ غنی این شهر ملوان برای ما مثل همان نفس کشیدن بوده و بخشی از زندگی ماست. هر جای دنیا که باشم با فکر کردن به این تیم آرامش پیدا می‌کنم.

۲۵ سالگی وارد فوتبال شدید. چرا اینقدر دیر؟

برای اینکه بتوانم به این سؤال پاسخ بدهم باید به قبل برگردم. به‌خاطر ممنوع بودن فوتبال برای دختران، در نوجوانی و جوانی با پسرها در کوچه بازی می‌کردم. ضمن اینکه همیشه چه زمانی که پدرم بازی می‌کرد و چه مقطع مربیگری، کنارش بودم. تا اینکه در ۱۰ سالگی دیگر اجازه ورود به استادیوم را به من ندادند. در ۱۶ سالگی آقای هاشمی رفسنجانی به انزلی آمدند و استادیوم برای ورود مرد و زن آزاد شد. تیم‌په‌های مدرسه را برای استقبال به استادیوم بردند. آن شب تا صبح خوابم نبرد از اینکه فردا صبح قرار است به استادیوم بروم و در مسیر رویاپردازی می‌کردم. آن روز هم از شناسن من بچه‌های مدرسه‌ما باید در چمن می‌نشستند. تمام مدتی که آن مراسم برگزار می‌شد من با چمن استادیوم‌بازی می‌کردم. همیشه این سؤال برام مطرح بود که چرا بانوان نمی‌توانند فوتبال بازی کنند؟ روزها نمی‌توانستم فوتبال بازی کنم ولی در رویاهای شبانه‌ام همبازی مارادونا بودم. گذشت و گذشت تا اینکه تولد راستین سپرم و مادر شدن این قدرت را به من داد که رویاهام را دنبال کنم. خاطرم هست اولین بازی من، بدترین مسابقه من به لحاظ فنی بود ولی بهترین خاطره فوتبالمی‌ام شد. چون آنقدر هیجان داشتم که فقط می‌دویدم.

داستان تشکیل تیم فوتبال بانوان از کجا شروع شد؟

من از چپگی عاشق فوتبال بودم اما در آن دوران فوتبال برای زنان ممنوع بود. چالش‌های زیادی را در این زمینه پشت سرگذاشتم. چهارم ابتدایی بودم که مربی ورزش به من گفت استعداد داری. با دوومیدانی شروع کردم و بزرگتر که شدم به‌خاطر علاقم‌به فوتبال و رشته‌های توبی، سراغ بسکتبال رفتم. فوتبال برای من یک عشق ممنوعه بود و نمی‌توانستم بازی کنم تا اینکه فرزندم بدنیا آمد و هنگامی که راستین دوماهه بود در بعضی از شهرها فوتسال راه‌اندازی شد. به حرف شاید خیلی راحت باشد ولی خیلی‌ها را دیدم و پشت درهای زیادی معطل شدم‌م تا بتوانم فوتبال بازی کنم و بالاخره تیم فوتبال را تشکیل دادم و خودم هم به عنوان بازیکن یا به نوبت شدم.

مردم انزلی به مرحوم سیروس قایقران ارادت خاصی دارند. گویا پسرتان هم با فرزند مرحوم قایقران همنام است.

بله، مرحوم قایقران بازیکن پدرم بود و منش، رفتار و فوتبال او را دوست داشتم. او کاپیتان تیم ملی بود ولی برایش فرقی نمی‌کرد که طرف مقابلش یک بچه کوچک باشد یا بپیرمرد؛ در درخواستی داشتی برایت برآورده می‌کرد. در خصوص راستین هم باید بگویم آقای قایقران قطر بود و یکی از روزنامه‌ها با ایشان

عرفان حمیدی در جریان مسابقات فوتبال زنان در اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ در تهران.

نصرالله عبداللهی: این ساپینتو متفاوت است

تیم فوتبال استقلال توانست با تغییر رویه سرمربی پرتغالی خود، ریکاردو ساپینتو به نتایج خوبی دست یابد. سرمربی آی‌ها تاکونو با بازی دادن به بازیکنان جوان و نیمکتنشینی برخی ناهماه، به هدف خود رسیده است و قطعاً همین رویه را ادامه خواهد داد. استقلال امروز همان تیم رؤیایی هواداران است که البته برای رسیدن به قهرمانی در لیگ برتر مسیر سخت و دشواری در پیش خواهد داشت. نصرالله عبداللهی، پیشکسوت و سرپرست سابق استقلال در خصوص شرایط این تیم به «ایران ورزشی» گفت: «پیش از این گفته بودم که تیم نیاز به بازیکن جوان دارد و ساپینتو همین کار را انجام داد و با اطمینان به برخی از بازیکنان جوان توانست در هفته‌های اخیر نتایج خوبی کسب کند. البته در کنار این بازیکنان جوان چند بازیکن خوب خارجی هم حضور دارند که ترکیب تیم برنده را تشکیل داده‌اند. استقلال علاوه بر بازیکنان شاخصی که در ترکیب اصلی دارد، روی نیمکت نیز از بازیکنان خوبی بهره می‌برد که این بازیکنان می‌توانند در زمان مناسب به تیم کمک کنند».

او با اشاره به نیمکتنشینی برخی بازیکنان نامدار این تیم، بیان داشت: «ساپینتو در روزهای ابتدایی هیچ شناختی از تیم نداشت و این عاملی شد تا این تیم در لیگ برتر و لیگ ۲ قهرمانان آسیا شکست بخورد اما او به بیکاره تصمیم گرفت تا تغییراتی ایجاد و برخی بازیکنان همچون رامین رضاییان که سن و سال بالایی دارد را نیمکت‌نشین کند. علاوه بر این مصدومیت‌های برخی بازیکنان باتجربه هم باعث شد تا بازی به جوان‌ترهای تیم برسد و کادرفنی متوجه شود که می‌تواند به جوان‌ترها اطمینان کرد.»

روز بعد مجدداً در دفتر کامران‌ی‌فر حضور پیدا کردم و برنامه‌ام را ارائه دادم و مرضیه جعفری را هم به لیست کادرفنی اضافه کردم. تاریخ اردوها مشخص شد و همه کارها را کردیم. از تهران به انزلی آمدم و درست یک روز قبل از شروع اردو کامران‌ی‌فر تماس گرفت و گفت متأسفانه نمی‌توانیم همکاری را ادامه دهیم. گفتیم این سری مثل دفعه قبل که من را کنار گذاشتند نیست و از آنجایی که می‌خواستم به فدراسیون بروم و دلیل را جویا شوم، کامران‌ی‌فر گفت از شدت ناراحتی معده درد گرفتم و متأسفانه اسپانسری که برای مجمع انتخاباتی قرار است هزینه کند شرط گذاشته است که شما نباشید.

بعد از این موضوع چه حس و حالی را تجربه کردید؟

حالم بسیار بد شد چرا که یک سنساریوی تکراری برای من تکرار شد. تمام حرف من این بود که اگر من را نمی‌خواستند در جلسه به من می‌گفتند تو را به دلیل مسائل فنی یا هرچیزی نمی‌خواهیم نه اینکه این مدلی ابروی من را خدش‌دهار کنند.

بعد از جدایی شما مریم آزمون هدایت تیم را برعهده گرفت که نه بردی داشتیم و نه گلی زدیم و تیم ملی افول فاحشی داشت.
(سکوت معنادار).

نه تنها از تیم ملی کنار گذاشته شدید که در رده باشگاهی هم از این قبیل اتفاقات زیاد برای شما افتاده است. پشت پرده این موضوعات چیست؟
قطعاً همینطور است. یک شخص یا گروهی به مدیران عامل باشگاه‌های مختلف می‌گویند که با من قرارداد نیندند. می‌دانم که در پشت پرده این اتفاقات چه کسانی دست دارند. به هرحال من یک مادر مستقلی هستم که شغلش فوتبال است اما نمی‌گذارند کار کنم. اما بازم مثبت‌اندیش هستم ولی قطعاً یک روزی نام می‌برم و درباره این شخص یا گروه صحبت می‌کنم.

شما قبلاً گفته بودید که آمادگی سرمربیگری تیم ملی مردان را هم دارید؟

بله. این موضوع به گذشته برمی‌گردد که بواسطه پدرم کنار بزرگانی چون عزیز اسپندر و مرحوم علی نیاکانی بحث فوتبالی می‌کردیم و احساس می‌کردم چیزی کم ندارم. این را در خودم و خیلی از زنان می‌بینم. زمانی که درودگر مدیرعامل ملوان بود به من گفت اگر امکانش بود، من همین الان تو را سرمربی تیم مردان ملوان می‌کردم و این موضوعات بود که به من این قدرت را می‌داد.

برسیم به تیم ملی فعلی بانوان. فکر می‌کنید دختران ما در جام ملت‌ها صعود می‌کنند؟

فوتبال ما مسیر صعودی دارد و روز به روز در حال پیشرفت است. بازیکنان ما حرفه‌ای هستند و در تورنمنت‌های خوبی شرکت می‌کنند و پیش‌نیاز یک تیم برای موفقیت را دارند. همگروهی با استرالیا، کره جنوبی و فیلیپین از کره شمالی و ژاپن بهتر است چرا که از سرعت بالایی برخوردارند. استرالیا تیمی سرعتی نیست و دختران ما به لحاظ فیزیکی مقابل آنها راحت‌تر بازی می‌کنند. حتی توانایی برد مقابل کره جنوبی را هم دارند. نمی‌گویم قطعاً صعود می‌کنند ولی تجربه گذشته به کمک‌شان می‌آید.

فکر می‌کنید اگر کاراکتری مثل علی دایی در کنار تیم ملی به عنوان مشاور فنی قرار بگیرد، امکان موفقیت بانوان تا چه اندازه بالا می‌رود؟
قطعاً کمک می‌کند. علی دایی با انرژی که دارد کلی انگیزه برای دختران ایجاد می‌کند. البته تیم ملی در حال حاضر مدیر فنی دارد

آینده فوتبال بانوان را چطور می‌بینید؟

احساس می‌کنم سال ۱۴۰۰ براه نفقتم که زنان ما بزودی به جام جهانی صعود می‌کنند. همان‌طور که ۸ اذر برای استرالیا و ایران خوشحالی کردیم روزی می‌رسد که تمام ایران برای صعود بانوانمان به جام جهانی در خیابان ریخته و خوشحالی کنند. به واسطه تشکیل آکادمی‌های فوتبال در سراسر ایران این اتفاق نزدیک است. قبلاً بازیکنان در شهرهای خود اجازه تمرین در زمین چمن را نداشته و از فوتبال به فوتبال می‌آمدند. وقتی وارد اردو می‌شدند استوک نداشتند. الان بازیکنان زیادی از ۸ سالگی در آکادمی‌ها رشد کرده و به مرور وارد تیم ملی می‌شوند و اگر بوجد، امکانات، نگاه ویژه و تربیت حرفه‌ای وجود داشته باشد قول می‌دهم که ۵ سال دیگر بلکه زودتر تیم ملی بانوان به جام جهانی راه پیدا کند.

لیگ برتر امسال کیفیت لازم را دارد؟

از لحاظ کیفیت نه اما همیشه می‌گفتم که باشگاه‌های بزرگ باید در بخش بانوان تیمداری کنند. اگر از این منظر نگاه کنیم گل‌گهر، ملوان، سپاهان و پرسپولیس در لیگ حضور دارند و جذابیت بیشتر شده است اما چند روز پیش بازی پرسپولیس و خاتون بم را از نزدیک دیدم که متأسفانه بازی یکطرفه بود. همچنین این بازی هواداری نداشت. در حین بازی به این فکر می‌کردم کجای کار اشتباه است که در چنین بازی هواداران حضور ندارند. من عاشق فوتبال هستم و چه کار کنم و چه نکنم، بازی‌ها را دنبال می‌کنم که از دل همین‌ها نکاتی را یاد بگیرم. اینچور بگویم که سرم برای فوتبال درد می‌کند.

البته که شما بیکار هم ننشستید و تیم پیشکسوتان ملوان را تشکیل دادید.

در باشگاه ایستا مجدداً موضوع تیم ملی تکرار شد و مالک باشگاه به من پیام داد که شما دشمنان زیادی دارید و امکان همکاری وجود ندارد. بعد از این موضوع فقط فکر می‌کردم کجای کار من اشتباه بوده است که مدام یک سناریو تکرار می‌شود. از دل این موضوعات به این نتیجه رسیدم که من را نمی‌خواهند. به یک چیزی نیاز داشتم که حال من را خوب کند و من را به این دنیا وصل کند. همین شد که تصمیم گرفتم تیم پیشکسوتان را تشکیل دهم تا خانم‌هایی که بر اساس جبر زمانه نتوانسته بودند فوتبال بازی کنند، به رویایشان برسند.

از حس و حال این تیم و زنانی برایمان بگویید که سال‌ها از فوتبال محروم بوده‌اند و حالا به رویای خود رسیده‌اند.

شخصی در این تیم حضور دارد که در گذشته عاشق فوتبال بوده اما خانواده به او اجازه فعالیت نداده است. سال ۸۲ از یکی از روستاهای گیلان پیش من تست داده بود و قبول شد اما روزی که قصد داشت برای ورود به تمرینات بیاید، پدر بزرگش اجازه نداده و گفته بود دختر را چه به فوتبال و در ۱۵ سالگی او را به ازدواج وادار کردند. حالا بعد از این همه سال او در تمرینات پیشکسوتان حضور دارد و هر روز از من تشکر می‌کند. او هنوز باورش نمی‌شود و هر روز می‌گوید واقعا من فوتبال بازی می‌کنم؟ او همیشه حسرت خورده اما الان به رویایش رسیده است. علاوه بر این شخص، مادران و زنان دیگری هم هستند که همین شرایط را داشته‌اند. خداراشکر خیلی تیم خوبی داریم و اینقدر حال دلم کنار این بچه‌ها خوب است که انگار سرمربی تیم ملی ایتالیا هستم.

به عنوان یک بانوی الهام بخش، چه صحبتی با زنانی دارید که رؤیایی در سر دارند اما آن را دست نیافتنی می‌دانند؟

خیلی اتفاق افتاده است که دختری از نقطه صفر مرزی با سیستان و بلوچستان به من پیام داده و درد دل کرده است که حتی در حیاط خانه اجازه تمرین ندارم. این حرف مال پارسال است نه بیست سال پیش. کسانی هستند که هنوز در روستاها یا نقاط دورافتاده ایران حتی از جانب پدر یا خانواده اجازه فوتبال بازی کردن ندارند. من تا حد ممکن سعی کردم به این دوستانی که به من پناه آوردند کمک کنم. قطعاً اینکه من اینجا بنشینم و شعار رویاپردازی بدهم دردی از آنها دوا نمی‌کند. من با توجه به اینکه به رویاهای دست نیافتنی زیادی رسیدم خطاب به این دختران می‌گویم صبر داشته باشند چرا که ۹۰ درصد رویاها شدنی است اما این موضوع نیازمند حمایت مسئولان در نقاط دورافتاده است. هرچه آرزو کردم خدا به من داده است و حالا آرزو می‌کنم هیچ دختری در هیچ کجای این سرزمین حسرتی به دلش نماند.

آنتونیو آدان، دروازه‌بان اسپانیایی استقلال، در دیدار مقابل الوحدات اردن یکی از بهترین بازیکنان زمین بود و نقش پررنگی در حفظ دروازه تیمش ایفا کرد. در شرایطی که حریف اردنی در نیمه دوم فشار زیادی وارد کرده بود و چند موقعیت خطرناک روی دروازه استقلال خلق شد، آدان با واکنش‌های سریع و تصمیم‌گیری‌های دقیق خود مانع از باز شدن دروازه تیم شد.

او در چند صحنه با خروج‌های به‌موقع و مهارهای تماشایی، نشان داد که تجربه بالای حضور در فوتبال اروپا همچنان در عملکردش تأثیرگذار است.

اگر در آن دقایق حساس آمادگی و تمرکز بالای آدان نبود، احتمال داشت استقلال در لحظات پایانی گل دوم را هم دریافت و حتی بازی را واگذار کند.

با این حال، دروازه‌بان اسپانیایی استقلال با اعتمادبهنفس بالا درون دروازه ایستاد و سد محکمی در برابر حملات الوحدات ایجاد کرد. این عملکرد باعث شد تا خیال ریکاردو ساپینتو تا حد زیادی از بابت وضعیت دروازه‌بان تیمش راحت شده؛ به ویژه پس از دوره‌ای که آدان به دلیل مصدومیت و ناهماهنگی با تیم دور از ترکیب اصلی مانده بود.

آدان اکنون در مسیر بازگشت به روزهای اوج خود قرار دارد و اگر بتواند این روند را حفظ کند، بدون تردید در دربی پایتخت نیز گزینه اصلی ساپینتو برای حفاظت از دروازه استقلال خواهد بود.

برکناری پیروانی به کارگردانی اوسمار؟!

تنها یک روز بعد از مدیرعاملی بیجان حدادی در باشگاه پرسپولیس شنیده شده او قصد دارد تغییر مهمی در تیم اصلی اعمال کرده و مدیر تیم را تغییر دهد.

اخبار رسانه‌ها حاکی از آن است که حدادی در نظر دارد افشین پیروانی مدیر تیم پرسپولیس را کنار گذاشته و فرد دیگری را جایگزین کند. اتفاق مهمی که به نظر نمی‌رسد انجاشم چندان ساده باشد. افشین پیروانی طی شش سال گذشته مدیر یا همان سرپرست تیم پرسپولیس بوده است و با مریمان زبیدی از برانکو و کالدرون گرفته تا گاریدو و کارنال کار کرده و در مقطع اول سرمربیگری اوسمار ویرا هم در تیمش فعالیت داشته است.

پیروانی جایگاه مهمی نزد جامعه هواداری پرسپولیس دارد و البته برخی پیشکسوتان نیز همواره در مصاحبه‌های خود بر اهمیت حضور او در ختکن و ایستادن مقابل مسائلی که باید از حق پرسپولیس دفاع کند تأکید می‌کنند اما در فصول اخیر مسائلی پیش آمده که علیه پیروانی بوده است و با مریمان زبیدی از برانکو و کالدرون گرفته تا گاریدو و کارنال کار کرده و در دوره مدیریت درویش برقرار بود اما به نظر می‌رسد مدیریت جدید نمی‌خواهد این موضوع ادامه داشته باشد.

به هر حال موضوع کنار گذاشتن پیروانی از پرسپولیس به‌قدری حساسیت‌برانگیز شده که خبرگزاری‌ها هم با احتیاط درباره‌اش می‌نویسند. دیروز خبرگزاری مهر در این باره نوشت: «انتشار این خبر با واکنش منفی جمعی از پیشکسوتان پرسپولیس مواجه شده

ورزش

ورزش در اقتصاد

شنبه ۲۰ اسفند ۱۴۰۴ | شماره ۱۴۶

www.marzeghtesad.ir

✦ مهدی روی دور خوشبختی

در آتن، جایی که ورزشگاه «کارایسکایس»

هر هفته با شور قرمز هواداران می‌لرزد، حالا نامی تازه روی لبه‌است؛ مهدی طارمی. شنبه‌شب در دیداری که المپیاکوس برای حفظ جایگاهش در صدر جدول به چپیزی جز برد نمی‌اندیشید، ستاره ایرانی تیم با درخشش خود آتش حمله‌های سرخ‌پوشان را شعلهور کرد. دقیقه ۶۰، طارمی از میان مدافعان آریس عبور کرد و با ضربه‌ای دقیق دروازه حریف را گشود؛ گلی که نه‌تنها سه امتیاز حیاتی برای تیم مندیلیبار به همراه داشت، بلکه موجب شد دوران تازه‌ای در خط حمله المپیاکوس برای مهدی آغاز شود.

اما درخشش مقابل آریس، تنها یک گل ساده نبود. آمار طارمی نشان می‌دهد که او به مرز آمادگی کامل رسیده است: ۸۹ درصد پاس سالم (۱۷ از ۱۹)، ۸۳ درصد دقت پاس در زمین حریف، یک شوت در چهارچوب، دو دوتل زمینی و یک پیروزی در نبرد هوایی. طارمی با نمره ۷.۲ در جمع بهترین بازیکنان میدان قرار گرفت و پس از پوندسه، کاشتینیا و نزولکایس چهارمین بازیکن برتر دیدار بود.

این دومین هفته متوالی است که طارمی در ترکیب اصلی المپیاکوس قرار می‌گیرد و دومین هفته‌ای که نام او در فهرست گلزنان می‌درخشد. در واقع، از زمانی که حوزه لوئیس مندیلیبار تصمیم گرفت نقشی متفاوت به مهاجم ایرانی بدهد، مسیر فنی تیم یونانی دستخوش تغییر مثبت شده است. مندیلیبار سرمربی باتجربه اسپانیایی، با ابتداطراحی راه به عنوان بازیکنی مکمل برای ایوب الکمی جذب کرده بود؛ مهاجمی مراکشی که در سال‌های اخیر به یکی از محبوب‌ترین چهره‌های المپیاکوس تبدیل شده است. الکمی با سلفق‌ای پرپراب در گلزنی، چنان جایگاهی بین هواداران دارد که نیمکت‌نشینی‌اش تقریباً غیرقابل تصور است. از همین رو، مأموریت اولیه طارمی هشوار به نظر می‌رسید: درخشش در تیمی که یک ستاره باثبات در نوک حمله دارد.

اما مندیلیبار خیلی زود متوجه شد که راهکارش برای بهره‌برداری از توانایی‌های طارمی، تغییر در نقش اوستت نه تغییر در سیستم تیم. او بدون دست‌زدن به ساختار همیشگی ۱-۲-۳ الکمی‌اکسوس، طارمی را از نوک حمله به پشت هافبک نفوذی منتقل کرد؛ جایی درست پشت سر ایوب الکمی. این تغییر، نتیجه‌ای فوق‌العاده داشت. در دیدار سنتی برابر ا.ک آتن، طارمی نخستین‌بار در این پست جدید به میدان رفت و بلافاصله درخشید. او با یک گل تماشایی و نمایش هوشمندانه، نمره عالی ۸.۳، از کارشناسان گرفت و عنوان بهترین بازیکن زمین را از آن خود کرد. همین عملکرد کلفی بود تا مندیلیبار در بازی بعدی مقابل آریس نیز دوباره به ترکیب مشابه اعتماد کند. طارمی بازم هم پاسخ اعتماد سرمربی‌اش را با گل و دوندگی مثال‌زدنی داد. نکته جالب اینجاست که در فاصله کوتاهی، طارمی از بازیکنی ذخیره به یکی از عناصر اصلی تیم المپیاکوس تبدیل شده است. آمارش «گویان» همه چیز است: در شش حضور در سوپرلیگ یونان، که تنها دو بازی آن فیکس بوده، او موفق شده ۴ گل بزند و یک پاس گل بدهد. یعنی به طور میانگین، هر ۲۸ دقیقه یک تأثیر مستقیم روی گل‌های تیمش دارد؛ آماری در سطح مهاجمان تراز اول اروپا.

در سوی دیگر، ایوب الکمی با ۹ بازی، ۶ گل و یک پاس گل عملکردی ثابت و قابل‌اتکا دارد. او تفاوت میسان دو مهاجم، نه در تعداد گل‌ها، بلکه در نحوه اثرگذاری بر تیم است. الکمی همچنان تمام‌کننده اول تیم به شمار می‌رود، اما طارمی در نقش جدید خود تبدیل به مغز متفکر خط حمله شده است؛ بازیکنی که هم فضا می‌سازد، هم پاس می‌دهد و هم در موقعیت‌های کلیدی، با هوش بالا گل می‌زند. این روزها در آتن، صحبت از یک زوج تازه است؛ زوجی ایرانی–مراکشی که درک متقابلی در زمین دارند. الکمی در نقش تمام‌کننده و طارمی در نقش بازیساز هجومی، ترکیبی ساخته‌اند که مدافعان یونانی به سختی می‌توانند متوقفش کنند. هواداران المپیاکوس حالا دیگر طارمی را نه به عنوان «جانشین الکمی»، بلکه به عنوان مکملی ارزشمند و ستاره‌ای تازه در قلب تیمشان می‌شناسند. اگر این روند ادامه پیدا کند، شاید خیلی زود نام مهدی طارمی همان‌قدر که در پورتو بر سر زبان‌ها بود، در آتن هم با شور و افتخار فریاد زده شود.

✦ ستارگان کلبا روی نوار ناکامی

برای نخستین‌بار در تاریخ فوتبال، یک باشگاه خارج از ایران پنج بازیکن ایرانی را همزمان در ترکیب خود دارد، اما نتیجه آن، چیزی جز ناکامی و سرخوردگی نبوده است. اقتصاد کلبا که در ابتدای فصل با هزینه‌ای سنگین سراغ ستاره‌های لیگ برتر ایران رفت و جمعی از ملی‌پوشان را به امارات آورد، حالا پس از گذشت ده هفته از لیگ ادنوک، در میانه‌های جدول سرگردان است و نشانی از تیمی مدعی ندارد. روز شنبه در ورزشگاه شیخ حمدان بن‌زاید، تیم الظفره با نمایشی برتر، میزبان خود الاتحاد کلیا را با نتیجه ۳ بر صفر شکست داد؛ شکستی سنگین و ناامیدکننده برای تیمی که با حضور بازیکنانی چون احمد نوراللهی، سامان قدوس و شش‌پار مغاللو امید زیادی در تغییر سرنوشتش داشت. در این مسابقه که با حضور بیش از ۱۴۰۰ تماشاگر برگزار شد، قدوس مثل همیشه در ترکیب اصلی حضور داشت اما در دقیقه ۷۰ تعویض شد؛

صاحب امتیاز: موسسه مطبوعاتی دانش پیام بامداد نوبین
 مدیر مسئول: ابوالفضل حمیدی
 چاپ: جام جم
 آدرس: تهران، بلوار مرداران، خیابان البرز، البرزیکم، پلاک ۶
 تلفن: ۰۲۱-۴۹۱۰۵۰۰۰
 گستره توزیع: سراسری
 شرکت توزیع: نشر گستر

کاهش ۴ میلیونی مخاطبان سینه

نفر رسیده که به نظر می‌رسد علت آن را فقط در دلایل این مدت ۱۶ میلیون تماشاگر فیلم‌های اکران شده در سال‌های غیرسینمایی نمی‌توان جستجو کرد. بررسی آمار ثبت‌شده سینمایی بویاند در این هشت ماه پرفرازو نشیب ایران که جنگ در سامانه مدیریت و فروش سینماها (سمفا) نشان می‌دهد ۱۲ روزه و حواشی آن بر میزان مخاطبان و فروش سینمایی تاثیر تعداد تماشاگران سینما در هشت ماه ابتدایی امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته از ۲۰ میلیون نفر به ۱۶ میلیون آبان امسال به بیش از ۱۲۰ میلیارد تومان رسیده است و در برانهی با ۲ میلیون نفر تماشاگر بوده.

طبق گزارش سه‌ماهه پایان دسامبر ۲۰۲۵، تتر دارایی‌های کل حدود ۱۹۳ میلیارد دلار و بدهی‌ها (توکن‌های در گردش) حدود ۱۸۶٫۵ میلیارد دلار داشت و حاشیه ایمنی شرکت ۶٫۳ میلیارد دلار بود. این رقم نسبت به پایان ۲۴-۲۰۲۱ (۷٫۱ میلیارد دلار) کاهش یافته و به‌عنوان درصدی از کل دارایی‌ها از ۴۰٫۹ درصد به ۳۳٫۳ درصد رسیده‌است. به‌عبارت دیگر، اگر ارزش دارایی‌ها بیش از ۳۳٫۳ درصد کاهش یابد، تتر دیگر قادر به بازخرید کامل توکن‌ها با نرخ یک دلاری نخواهد بود.

ذخایر تتر زیر ذره‌بین

در گذشته، بخش‌عظیم ذخایر تتر در دارایی‌های فوق‌العاده ایمن و نقدشونده مانند اوراق خزانه‌داری کوتاه‌مدت آمریکا، سپرده‌های بانکی و قرار دادهای باز خرید متمرکز بود که معمولاً ۸۰ تا ۸۵ درصد از کل ذخایر را تشکیل می‌داد، اما در پایان ۲۵-۲۰۲۰، این نسبت به حدود ۷۶ درصد کاهش یافت. در مقابل، دارایی‌های پرریسک‌تر شامل بیت‌کوین، طلا و وام‌های تضمین‌شده به حدود ۲۴ درصد رسید. طلا به ارزش حدود ۱۷٫۴ میلیارد دلار و طبق برخی برآوردها تا ۲۳ میلیارد دلار در اوایل ۲۰۲۶ با خریدهای بیشتر، بیت‌کوین حدود ۸ تا ۹ میلیارد دلار و وام‌های تضمین‌شده حدود ۱۷ میلیارد دلار بخش مهمی از این ترکیب را تشکیل دادند.

این تغییر تتر کیب، ریسک ذخایر را افزایش داد. افت ۲۵ درصدی بیت‌کوین در سال ۲۰۲۶ ظاهراً حدود ۲ میلیارد دلار از ارزش ذخایر تتر کاست، هرچند افزایش قیمت طلا حدود ۱۶ درصد در همان دوره بخشی از این زیان را جبران کرد. خطر اصلی زمانی بروز می‌کند که بیت‌کوین و طلا همزمان سقوط کنند یا وام‌های تضمین‌شده کمی شفافیت کمی درباره آنها وجود دارد، دچار زیان شوند.

با این حال، تتر تاکنون نشانه‌ای از فشار نشان نداده است. USDT همچنان نزدیک به یک دلار معامله می‌شود و حجم بازخریدها پایین باقی‌مانده‌است. شرکت ایزراهی برای مقابله با بحران دارد: می‌تواند سودها را به‌جای تقسیم، به تقویت حاشیه ایمنی اختصاص دهد یا از سید سرمایه‌گذاری‌های جداگانه خود که بیش از ۲۰ میلیارد دلار در حوزه‌های هوش مصنوعی، انرژی و رسانه قرار دارد، کمک بگیرد.

ستون پایدار کریپتو

USDT ستون اصلی اکوسیستم کریپتو است و بسیاری از جفت‌ارزهای معاملاتی بر پایه آن قیمت‌گذاری می‌شوند. از دست رفتن پیک دلاری (واستگي قیمت یا ارزش یک دارایی معمولاً یک استیبل کوین به دلار آمریکا) می‌تواند باعث آشفتگی شدید در قیمت‌ها شود و اعتماد به کل بازار را از بین ببرد. برخی معتقدند صرفی‌های بزرگی مانند بایننس ممکن است در بحران مداخله کنند و تتر را «برگ‌تر از حد شکست» جلوه دهند.

با این حال، اثرات گسترده‌تر نگرانی بیشتری ایجاد می‌کند. تتر بیش از ۱۲۲ میلیارد دلار اوراق خزانه‌داری آمریکا نگهداری می‌کند که این رقم از ذخایر دولت آلمان نیز بیشتر است. در صورت هجوم گسترده کاربران برای بازخرید، فروش انبوه این اوراق می‌تواند بازار کوتاه‌مدت بدهی دولتی را مختل کند و به سیستم مالی سنتی آسیب برساند. نهادهایی مانند صندوق بین‌المللی پول، بانک تسویه‌های بین‌المللی و کمیته مشورتی استقراض خزانه‌داری آمریکا بارها نسبت به‌خطر «اتش‌سوزی اوراق» ناشی از رون استیبل‌کوین (هجوم گسترده از یک یا چند استیبل کوین) هشدار داده‌اند.

ستونی برای رشد کسب‌وکار و نقدینگی جهانی

تتر پیش از آنکه تنها یک ابزار مالی دیجیتال باشد، در سال‌های اخیر به پدیده‌ای تاثیرگذار در دنیای کسب‌وکار و پرداخت‌های بین‌المللی تبدیل شده‌است. این استیبل کوین که ارزش آن با دلار آمریکا حفظ می‌شود، به شرکت‌ها امکان می‌دهد نقدینگی خود را به‌سرعت جابه‌جا کنند و در مقابل نوسانات شدید ارزی دیگر محافظت شوند. این ویژگی به‌خصوص برای کسب‌وکارهایی که با شرکای خارجی کار می‌کنند یا در کشورهای با سیستم بانکی ناکارآمد فعالیت می‌کنند، بسیار ارزشمند است و می‌تواند جریان نقدینگی و فرآیندهای پرداخت را ساده‌تر و ارزان‌تر کند.

یکی از مزایای مهم استفاده از USDT در تجارت، کاهش هزینه‌های تراکنش و سرعت بالای پرداخت‌ها است. پرداخت‌های بین‌المللی با استفاده از استیبل‌کوین‌ها معمولاً با کارمزد کمتر و بدون نیاز به تبدیل‌های پیچیده ارزی انجام می‌شود و همین موضوع می‌تواند به بهبود جریان نقدینگی و افزایش کارایی عملیاتی شرکت‌ها کمک کند. افزایش پذیرش این ابزار در بخش B2B نیز قابل توجه است، به‌طوری‌که حجم تراکنش‌های تجاری با استفاده از استیبل‌کوین‌ها به‌طور قابل توجهی رشد یافته و بخش بزرگی از تراکنش‌های پرداخت بین کسب‌وکارها از این طریق انجام می‌شود. این روند نشان می‌دهد: استیبل‌کوین‌ها دیگر تنها ابزار معامله در بازارهای دیجیتال نیستند، بلکه در حال تبدیل شدن به زیرساخت واقعی پرداخت و انتقال ارزش در اقتصاد جهانی هستند. در کنار این مزایا، تتر به‌عنوان یکی از سودآورترین شرکت‌های امور مالی دیجیتال جهان شناخته می‌شود که گزارش‌هایی از سودهای چندمیلیارد دلاری در سال‌های اخیر منتشر کرده‌است. این سودآوری، در کنار تقاضای روبه‌رشد برای ابزارهای نقدشونده و پایدار، نشان می‌دهد: کسب‌وکارها در عصر دیجیتال روبه‌رور بیشتر به ابزارهای مالی مبتنی بر بلاک‌چین و دارایی‌های دیجیتال نزدیک می‌شوند.

در کل، استفاده از USDT می‌تواند به شرکت‌ها سرعت بیشتر در تراکنش‌های جهانی، هزینه کمتر، محافظت در برابر نوسانات و دسترسی به نقدینگی جهانی ارائه دهد که این‌ها همه مزایایی مهم برای رقابت در بازار جهانی امروز است.

اعتماد در لبه بحران

تتر با وجود تمام انتقادهای و ریسک‌ها توانسته تاکنون اعتماد بازار را حفظ کند و به یکی از قدرتمندترین بازیگران مالی دیجیتال تبدیل شود. سودآوری عظیم این شرکت توجه تحلیلگران را جلب کرده و رشد مداوم و افزایش تنوع ذخایر، به‌ویژه در حوزه طلا، نشان‌دهنده مدیریت هوشمندانه و برنامه‌ریزی دقیق تیم اجرایی است. با این حال، کاهش حاشیه ایمنی نگرانی‌هایی ایجاد کرده و افزایش دارایی‌های پرریسک موجب تردید درباره ثبات بلندمدت شده‌است. عدم انتشار حسابرسی کامل نیز بر این نگرانی‌ها افزوده و شفافیت محدود شرکت، برخی سرمایه‌گذاران و ناظران را محتاط کرده‌است. تلاش‌های نظارتی آمریکا برای آوردن استیبل‌کوین‌ها به چارچوب قانونی ادامه دارد و با وجود این فشارها، تتر همچنان خارج از نظارت شدید فعالیت می‌کند.

این استیبل کوین با حفظ ارزش نزدیک به دلار و امکان انتقال سریع دارایی‌ها، شرکت‌ها را قادر می‌سازد پرداخت‌های بین‌المللی را با هزینه کمتر و امنیت بالاتر انجام دهند.

تتر پاشنه آشیل کریپتو

مر تفضی اکبری - چرا تتر در سال‌های اخیر محبوبیت فراوانی میان کاربران پیدا کرده‌است؟ تتر به یکی از ستون‌های اصلی جریان نقدینگی در دنیای دیجیتال تبدیل شده و نقش مهمی در بهبود عملکرد کسب‌وکارها ایفا می‌کند.

در دنیای پرتلاطم مالی دیجیتال، تتر به‌عنوان یکی از قدرتمندترین و پرکاربردترین استیبل‌کوین‌ها ظاهر شده‌است. این ارز دیجیتال به‌طور مداوم ارزش خود را با دلار آمریکا حفظ می‌کند و به سرمایه‌گذاران و صرفی‌ها امکان می‌دهد بدون تحمل نوسانات شدید بازار کریپتو، دارایی‌های دیجیتال را منتقل یا ذخیره کنند. توکن USDT شرکت تتر، با بیش از ۱۸۴ میلیارد دلار ارزش بازاری و طبق برخی گزارش‌ها تا حدود ۹۰ میلیارد دلار در اواخر ۲۰۲۵، بخش بزرگی از بازار استیبل‌کوین‌های دلاری را در اختیار گرفته و به یکی از ستون‌های اصلی نقدینگی و بازار تبدیل شده‌است.

تتر به‌دلیل پذیرش گسترده در صرفی‌ها، نقدینگی بالا و سهولت استفاده، به یک ابزار ضروری برای معامله‌گران، شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران نهادی تبدیل شده‌است. این استیبل‌کوین با قابلیت جابه‌جایی سریع و ثبات نسبی، نقش مهمی در مدیریت ریسک و انتقال سرمایه در اکوسیستم کریپتو ایفا می‌کند و اعتماد قابل توجهی در میان کاربران ایجاد کرده‌است.

با وجود تمام این ویژگی‌ها، تتر در طول عمر نسبتاً کوتاه خود با چالش‌های جدی روبه‌رو شده‌است. این شرکت فشارهای نظارتی سنگین را تجربه کرده، سقوط‌های مکرر بازار کریپتو را پشت‌سر گذاشته و تهدیدهای سایبری گسترده را مدیریت کرده‌است. همچنین فروپاشی رقبایی مانند ترا یواس‌دی در سال ۲۰۲۲ نشان‌دهنده که تتر توانسته مسیر بقا و رشد خود را حفظ کند و از رقبا پیشی بگیرد.

تتر موفق شده‌است سهم خود را در بازار افزایش دهد و ارزش بازار خود را به بیش از دو برابر بزرگ‌ترین رقیب خود، یعنی USDC شرکت سیرکل برساند. این موفقیت نشان می‌دهد: تقاضا برای استیبل‌کوین‌های بزرگ و معتبر همچنان بالاست و سرمایه‌گذاران به‌دنبال دارایی‌هایی با نقدینگی بالا و قابلیت اعتماد هستند. با این حال، تتر هنوز حسابرسی کامل و شفاف از دارایی‌های پشتیبان خود منتشر نکرده و دفتر اصلی آن در السالوادور مستقر است؛ کشوری که به رویکردهای مالی سختگیرانه شهرت ندارد. گزارش‌های سه‌ماهه اخیر نشان می‌دهند که برخی شاخص‌های کلیدی ریسک مالی تتر در جهت نگران‌کننده‌های حرکت کرده‌اند، درست در زمانی که ارزش بیت‌کوین و سایر دارایی‌های دیجیتال کاهش یافته‌است.

اگر روند پایداری تتر دچار اختلال شود، پیامدهای آن تنها محدود به دنیای کریپتو نخواهد بود؛ بلکه می‌تواند بخش‌هایی از سیستم مالی سنتی را نیز تحت‌تاثیر قرار دهد. بانک‌ها، صرفی‌ها و سایر نهادهای مالی که با استیبل‌کوین‌ها سروکار دارند، ممکن است با نوسانات شدید نقدینگی و ریسک‌های سیستماتیک مواجه شوند، بنابراین تحلیلگران و سرمایه‌گذاران باید تحولات تتر را با دقت دنبال کنند و پیامدهای آن بر کل اکوسیستم مالی را به‌طور جدی مدنظر قرار دهند.

کسب‌وکارها و شرکت‌ها نیز از تتر بهره‌مند می‌شوند. این استیبل کوین به آنها امکان می‌دهد پرداخت‌های بین‌المللی را سریع، کم‌هزینه و بدون نیاز به تبدیل‌های پیچیده ارزی انجام دهند. شرکت‌ها می‌توانند نقدینگی خود را در تتر حفظ کنند و در مقابل نوسانات شدید بازار ارزهای دیجیتال و حتی ارزهای فیات محافظت شوند. همچنین تتر به کسب‌وکارها اجازه می‌دهد تراکنش‌های آنلاین و تجارت الکترونیک را با سرعت بالا و شفافیت بیشتر انجام دهند که باعث افزایش کارایی عملیاتی و کاهش ریسک‌های مالی می‌شود.

اینفو گرافیک

عوارض زیاد نشستن پشت میز

سبک زندگی مدرن، با افزایش مشاغل اداری و کارهای پشت میز، افراد را مجبور به نشستن‌های طولانی مدت کرده که بدون رعایت اصول صحیح، نه تنها به ستون فقرات آسیب می‌زند، بلکه باعث بروز مشکلات متعددی نیز می‌شود.

وارسی شدن رگ‌ها	فشار خون بالا	سندرم متابولیک	ابتلا به دیابت نوع ۲	کمر درد و مشکلات ستون فقرات
بیماری‌های گوارشی و معده	ابتلا به سرطان‌هایی چون روده بزرگ سینه و رحم	افزایش حس افسردگی و اضطراب	کلسترول بالا	بزرگی پروستات در مردان
ضعیف شدن عضلات پا و پوکی استخوان	بیماری‌های قلبی	بروز ترومبوز سیاهرگ‌های عمقی و وقوع سکنه	بزرگی پروستات در مردان	

عکس نوشت

➔
تشییع پیکر شهید خلبان سرهنگ مهدی فیروزمند - تبریز

کارتون

➔
هفته بیست و دوم لیگ برتر فوتبال؛ فجر سپاسی - شمس آذر

ایران؛ چهارمین کشور استخراج‌کننده رمزارز

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران با بیان اینکه ارزش بودن قیمت برق در ایران، موجب شده کشور به‌هشتم ماینرهای غیرمجاز تبدیل شود، گفت: ایران چهارمین کشور استخراج‌کننده رمزارز در جهان است و حدود ۱۳ میلیون ایرانی در این بازار فعالیت دارند.

به گزارش ایرنا، افزایش شدید قیمت ارزهای دیجیتال از یک سمت و ارزان بودن قیمت برق در کشورمان از جمله دلایل اصلی برای افزایش استخراج‌کنندگان غیرمجاز رمزارز شده و همین امر سبب افزایش میزان مصرف برق شده است. در این رابطه اکبر حسن بکلو، مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران، در زمینه رشد ماینرهای غیر مجاز در استان تهران با اشاره به آمارهای رسمی اعلام کرد: ایران چهارمین کشور استخراج‌کننده رمزارز در جهان است و حدود ۱۳ میلیون ایرانی در این بازار فعالیت دارند. وی ادامه داد: تخمین زده می‌شود در کشور حدود ۴۲۷ هزار دستگاه ماینر فعال است که بیش از ۱۴۰۰ مگاوات برق را به‌صورت شبانه‌روزی مصرف می‌کنند.

مدیرعامل توزیع نیروی برق استان تهران افزود: در این استان از ابتدای طرح مقابله با رمزارزهای غیرمجاز تاکنون حدود ۱۰۴ مزرعه غیرمجاز استخراج رمزارز کشف شده و بیش از ۱۴۶۵ دستگاه ضبط شده با توان مصرفی معادل ۳۳۵۹ کیلووات که معادل مصرف حدود ۱۰ هزار واحد مسکونی است و فشار سنگینی بر شبکه وارد کرده و موجب ناترازی و کاهش پایداری تامین برق برای مشترکان خانگی و صنعتی شده است. رئیس هیات‌مدیره شرکت توزیع نیروی برق استان تهران با تأکید بر اینکه بیش از ۹۵ درصد این دستگاه‌ها از برق غیرمجاز استفاده می‌کنند، گفت: فعالیت مزارع استخراج رمزارز به‌ویژه در قالب واحدهای صنعتی، مصرف غیرمجاز برق را به شدت افزایش داده و ضمن تحمیل فشار به شبکه، باعث اتلاف منابع پارانرژی و کاهش توان تولید صنایع شده است.

حسن بکلو افزود: در استان تهران، شهرستان‌های مختلفی درگیر فعالیت‌های غیرمجاز استخراج رمزارز هستند. شهرستان‌هایی مانند پاکدشت، فیروزکوه، ملارد، شهرقدس، کهریزک و مناطق صنعتی در جنوب غرب تهران بیشترین میزان کشف ماینرهای غیرمجاز را داشته‌اند. برای نمونه در ۶ ماهه نخست سال جاری ۸۰ مزرعه غیرمجاز با ۱۳۰۰ دستگاه ماینر کشف شد که مصرف برق آنها معادل ۸ هزار مشترک خانگی بود.

وی درباره روش‌های پنهان‌کاری متخلفان ادامه داد: سارقان برق از روش‌هایی مانند مقر تونل، دفن دستگاه‌ها در زیر زمین و استفاده از تشاب‌های صنعتی پان‌انرژی بهره می‌برند که شناسایی آنها را دشوار می‌کند. با این حال، تیم‌های تخصصی شرکت توزیع و گشت‌های نظارتی، همراه با دستگاه‌های امنیتی و انتظامی، به‌صورت مستمر این مراکز را رصد و با متخلفان برخورد می‌کنند. حسن بکلو افزود: در برخی موارد، افراد متخلف تلاش کرده‌اند با نفوذ در برخی مراعات مسیر قانونی را تغییر دهند که این اقدام تشییع حقوق بی‌امثال است و دستگاه قضایی با جدیت در حال رسیدگی است. مدیرعامل شرکت ضمن قضاوتی از همکاری مردم گفت: همکاری مردم در گزارش موارد مشکوک نقش مهمی در کشف مزارع غیرمجاز داشته و نشان می‌دهد که مردم شبکه برق را «ثروت ملی» خود می‌دانند.

شرایط سخت آبی در تهران

همزمان با کاهش شدید بارش‌ها در کشور و به‌خصوص تهران سخنگوی صنعت آب از اتخاذ تصمیم‌های ویژه برای مدیریت بحران آب شرب تهران خبر داد. به گزارش «ایرنا» کاهش شدید بارش‌ها در کشور باینزی خشک را برای امداد رقم زده است؛ همین امر سبب شده منابع آب سطحی کشور که تاکنون کهنه بخشی از آب مورد نیاز است با کمبود شدید روبه‌رو شوند.

روزهای آخر شهریور ماه امسال بود که محمدرضا کاویان پور، رئیس موسسه تحقیقات آب، گفت: میزان بارش‌های فصل پاییز کمتر از وضعیت نرمال خواهد بود، این میزان در بخشی از مناطق مهم کشور مانند نواحی شمالی با کاهش بیشتری همراه می‌شود. اکنون و در تازه ترین اقدام رسمی بزرگ‌زاده سخنگوی صنعت آب کشور، از برگزاری نشست ویژه مدیریت بحران آب شرب تهران با حضور وزیر نیرو و استاندار تهران خبر داد.

در این نشست ضمن مرور آخرین وضعیت سدهای پنج‌گانه و نحوه آبرسانی، میزان کاهش مصرف به دست آمده در سطح استان برای گذار از پاییز فراخشک کنونی تاکافی ارزیابی شد. در نشست مذکور با توجه به مدت زمان تاب آوری بسیار کم سدهای لتیان، ماملو، لار و امیرکبیر و لزوم کاهش برداشت از این سدها، تصمیمات ویژه‌ای برای کاهش مصرف آب شهروندان تهرانی، به میزان حداقل ۱۰ درصد بیشتر از مقدار کنونی اتخاذ شد. بزرگ‌زاده افزود: مقدار کاهش برنامه‌ریزی شده باید از طریق مدیریت توان‌مان وزارت نیرو و شهروندان به دست آید.

در پی کاهش شدید بارندگی‌ها و افت ورودی آب به سدهای استان تهران، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای تهران اعلام کرد که ذخیره فعلی ۱۴ میلیون مترمکعبی در سد امیرکبیر تنها برای تامین آب شرب تهران به مدت کمتر از ۲ هفته کفایت می‌کند.